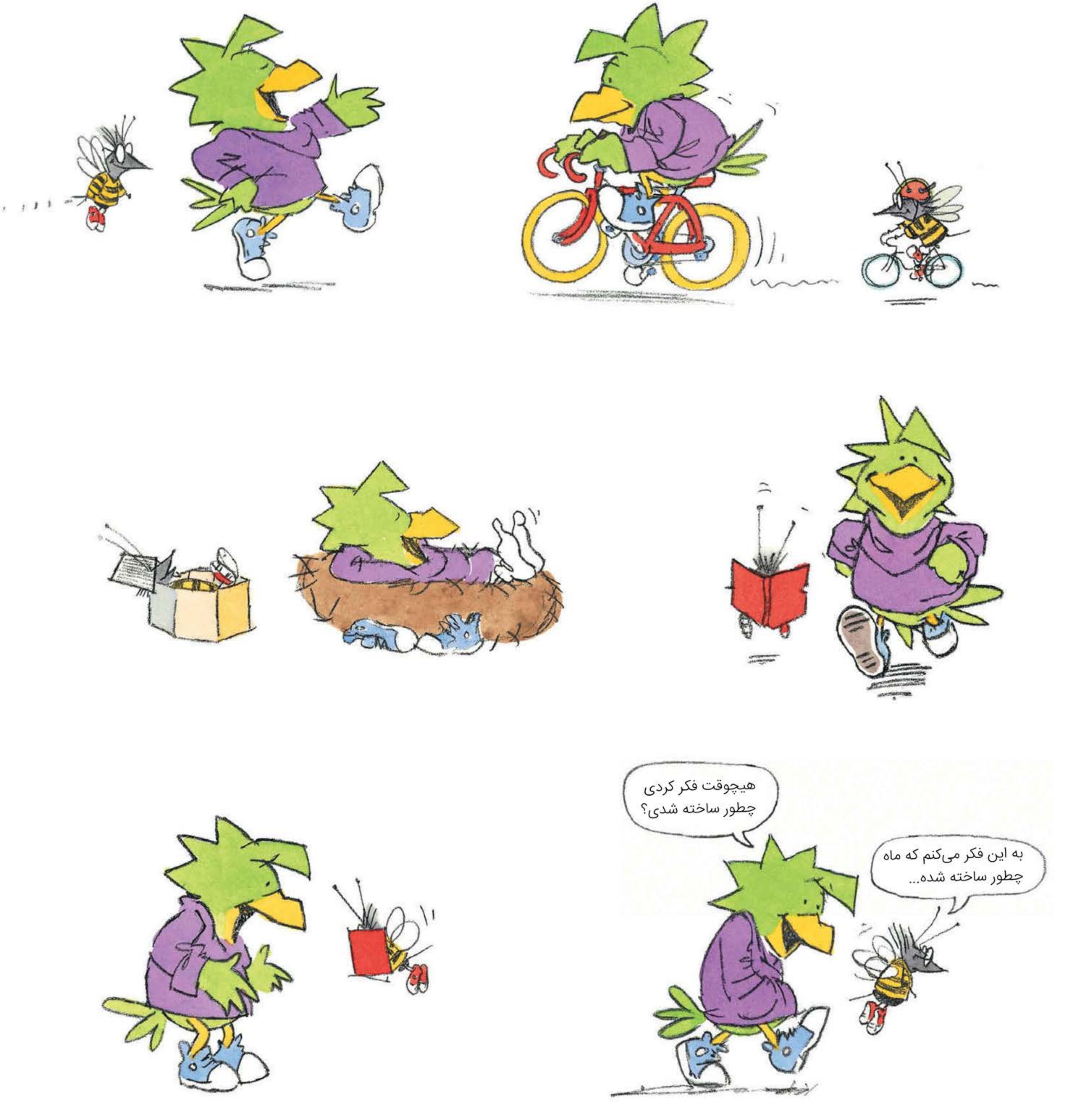
برای کودکان
۴ ساله
و بزرگ‌تر

لک‌لکی در کار نیست!

کتابی دربارهٔ دختران، پسران، بچه‌ها، بدن‌ها، خانواده‌ها، و دوستان



نویسنده: روبی هریس تصویرگر: میشل امبرلی مترجم: حسام حسین‌زاده


هیچوقت فکر کردی چطور ساخته شدی؟
به این فکر می‌کنم که ماه چطور ساخته شده...





برای امی ارلیش، که گفت آری!
با احترام و محبت - روبی هریس و میشل امبرلی

یادداشتی برای والدین، معلمان، کتابداران، مراقبان، متخصصان سلامت، روحانیان، و همهٔ کسانی که وقت‌شان را صرف همراهی، مراقبت، یا کار با کودکان می‌کنند

کودکان ما تقریباً دربارهٔ همه‌چیز کنجکاوند. آنان مخصوصاً دربارهٔ بدن‌هایشان، دربارهٔ اینکه از کجا آمده‌اند، و چگونه ساخته شده‌اند، کنجکاوند. بسیاری، البته نه همه، از ما سؤالات بی پایانی دربارهٔ این موضوعات می‌پرسند. از ما می‌پرسند چرا بدن‌هایشان مشابه و متفاوت از بدن‌های دیگران است، چه چیزی یک دختر را دختر و یک پسر را پسر می‌کند، نام بخش‌های مختلف بدن‌شان چیست، بچه‌ها از کجا می‌آیند، بچه‌ها چگونه ساخته شده‌اند، خانواده چیست - و بسیاری سؤالات دیگر دربارهٔ خودشان و بدن‌هایشان. پاسخگویی به بسیاری از سؤالات آن‌ها آسان است. پاسخگویی به برخی دیگر از سؤالات نیز دشوار است.
این کتاب را خلق کرده‌ایم تا به بسیاری از پرسش‌ها و نگرانی‌های کودکان دربارهٔ این مسائل پاسخ دهیم. با والدین، معلمان، کتابداران، پرستاران، دکترها، مددکاران اجتماعی، روان شناسان، کارشناسان، متخصصان سلامت، و روحانیان صحبت کرده‌ایم تا مطمئن شویم همهٔ محتویات این کتاب مناسب سن کودکان، از نظر علمی دقیق، و همچنین تا حد امکان به‌روز است. بسیاری از ما پرسیده‌اند بهترین شیوهٔ استفادهٔ این کتاب برای کودکان چیست. هیچ پاسخ واحدی وجود ندارد. این کتاب می‌تواند به عنوان تجربه‌ای مشترک میان یک کودک و یک بزرگسال استفاده شود. برخی کودکان شاید بخواهند که کتاب برایشان خوانده شود. کودکان دیگر ممکن است تنها بخشی از کتاب را برگزینند که برایشان جالب است یا به پرسش خاصی که دارند پاسخ می‌دهد. و دیگران شاید مایل باشند خودشان نگاهی به کتاب بیاندازند یا آن را بخوانند.
اهمیتی ندارد کتاب‌مان به چه شیوه‌ای استفاده شود، امیدواریم به پاسخگویی به پرسش‌های کاملاً عادی و شگفت‌انگیز کودکان دربارهٔ بدن‌هایشان، دربارهٔ اینکه از کجا آمده‌اند، و دربارهٔ اینکه چه چیزی آنان را پسر یا دختر می‌سازد، کمک کند.

- روبی هریس و میشل امبرلی، ژانویهٔ ۲۰۰۶

لک‌لکی در کار نیست!

کتابی دربارهٔ دختران، پسران، بچه‌ها، بدن‌ها، خانواده‌ها، و دوستان



نویسنده: روبی هریس
تصویرگر: میشل امبرلی
مترجم: حسام حسین‌زاده

انتشارات رهایی

Candlewick Press





فهرست



بیا بریم باغ وحش و کرگدن‌ها رو ببینیم!



بی‌صبرانه منتظر رفتن و دیدن حشرات هستم!
BEES

پرنده و زنبور به باغ وحش می‌روند




فکر کنم بدونم بچه‌ها از کجا میان! شاید مامان بذر هندوانه می‌خوره و هندوانه اینقدر بزرگ میشه که تبدیل به بچه میشه!
واقعاً؟؟؟
نه. به این فکر می‌کنم که حشرات از کجا میان...
پس بچه رو از باغچه میارن؟
یا شاید بابا یه کیسه بذر بچه می‌خره و اون‌ها رو توی باغچه می‌کاره. بعد مامان بچه‌ای که می‌خواد رو از درخت انتخاب می‌کنه!
فکر نکنم!
یا شاید بابا توی کامپیوتر می‌نویسه، «یک بچه بفرست!» و از اونجاست که بچه‌ها میان!
پس بچه‌ها از کجا میان؟
یا شاید لک‌لک بچه رو از دودکش میندازه و مامان یا بابا می‌گیرنش.
بچه رو لک‌لک نمیاره، میاره؟

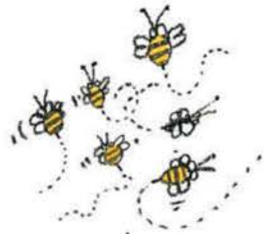




۱

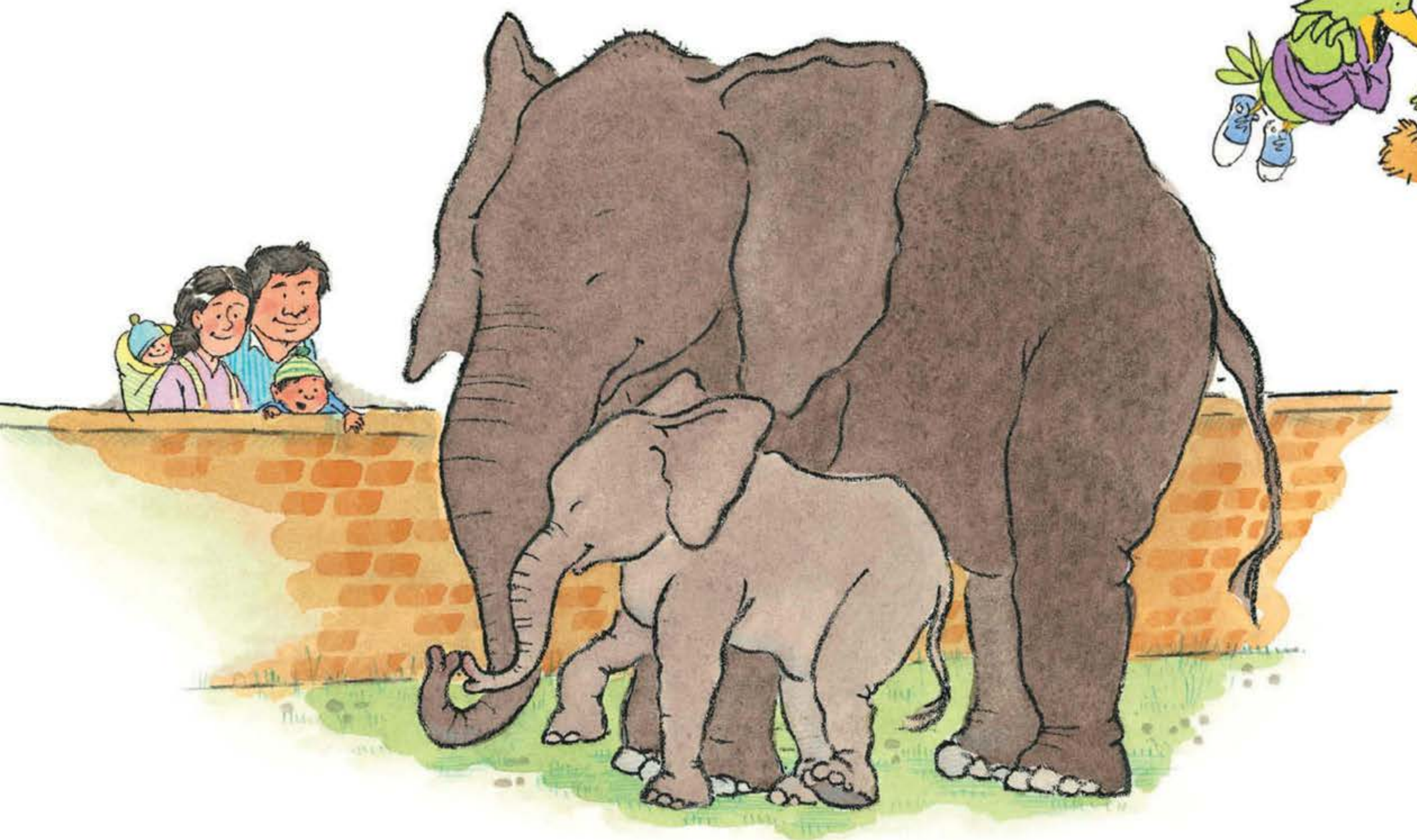
پرسش‌های بسیاااار!



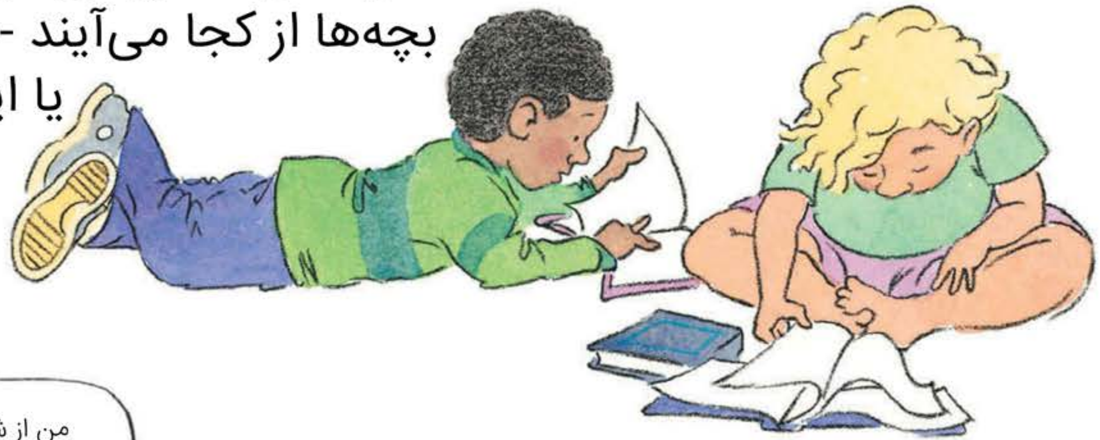


شاید همهٔ انواع خانواده را دیده باشید - خانوادهٔ خودتان، یا خانوادهٔ فامیل، دوست یا همسایه - یا خانوادهٔ یک سگ یا گربه، پنگوئن، خوک، کرگدن، اسب، دلفین، یا فیل - که بچه‌هایشان را در آغوش می‌گیرند و نوازش می‌کنند، به آنان عشق می‌ورزند، غذا می‌دهند، و از آنان مراقبت کرده و با آن‌ها بازی می‌کنند.





شاید سؤالات زیادی دربارهٔ این داشته باشید که بچه‌ها از کجا می‌آیند - یا اینکه از کجا آمده‌اید - یا اینکه چطور ساخته شده‌اید - یا اینکه چطور به‌دنیا آمده‌اید.





همچنین شاید متعجب باشید که چه چیزی یک بچه را دختر یا پسر می‌کند - یا چقدر دختران و پسران شبیه و چقدر متفاوت هستند.

سؤال‌پرسیدن راه خوبی برای فهمیدن بسیاری چیزهاست. پرسش از یک بزرگسال - مادرتان، پدرتان، عمه یا خاله، عمو یا دایی، یا پدربزرگ و مادربزرگ، یا پرستار یا دکترتان - راه خوبی برای یافتن پاسخ سؤال‌هایتان است.

نگاه‌کردن به یک کتاب، یا خواستن از معلم تان یا کتابدار یا کسی که به‌خوبی می‌شناسید تا کتابی را برایتان بخواند، راه‌های خوب دیگر برای یافتن پاسخ‌ها هستند.



۲





دختران این کار را می‌کنند
پسران آن کار را

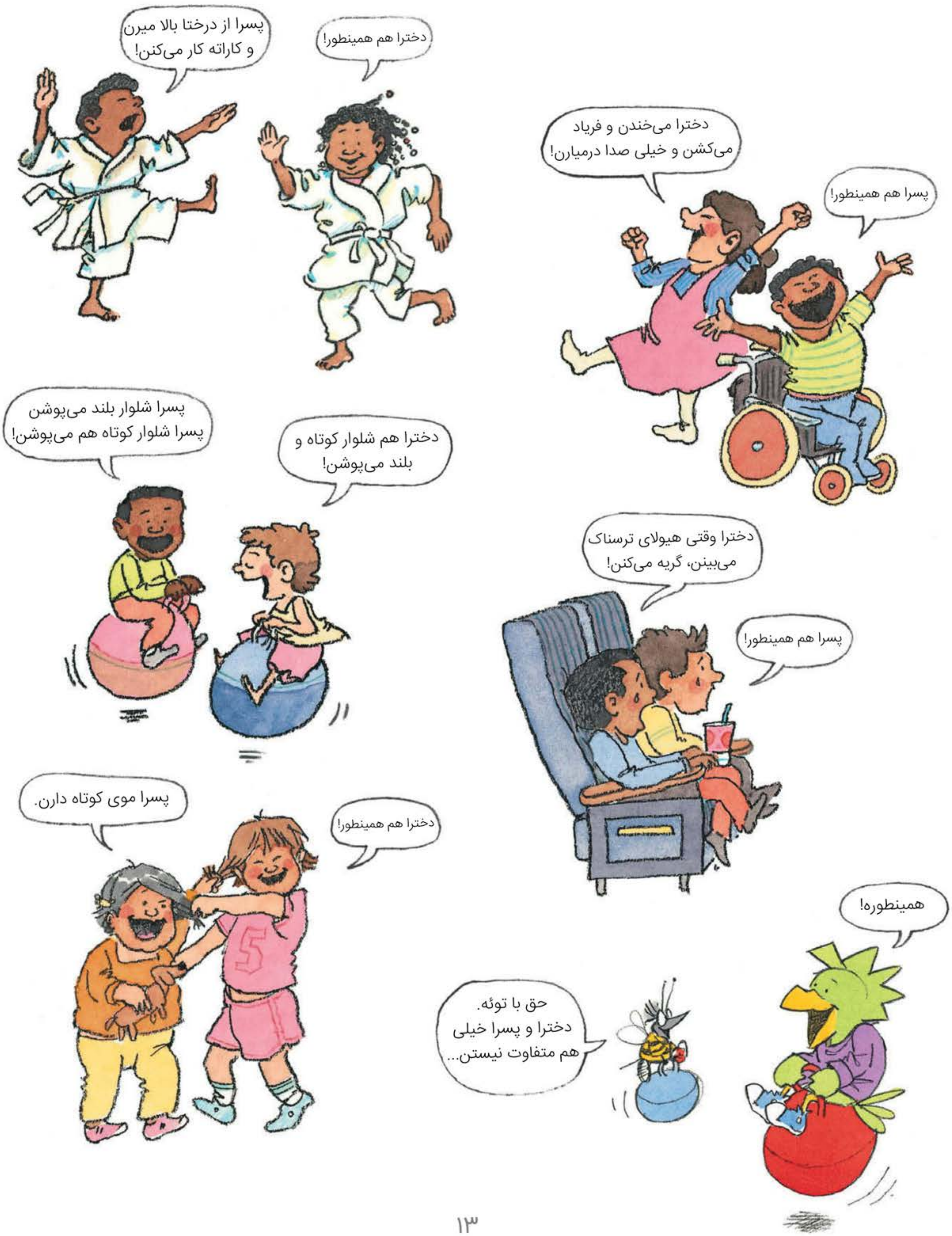












پسرا از درختا بالا میرن و کاراته کار می‌کنن!
دخترا هم همینطور!
دخترا می‌خندن و فریاد می‌کشن و خیلی صدا درمیارن!
پسرا هم همینطور!
پسرا شلوار بلند می‌پوشن پسرا شلوار کوتاه هم می‌پوشن!
دخترا هم شلوار کوتاه و بلند می‌پوشن!
دخترا وقتی هیولای ترسناک می‌بینن، گریه می‌کنن!
پسرا هم همینطور!
پسرا موی کوتاه دارن.
دخترا هم همینطور!
همینطوره!
حق با توئه. دخترا و پسرا خیلی هم متفاوت نیستن...

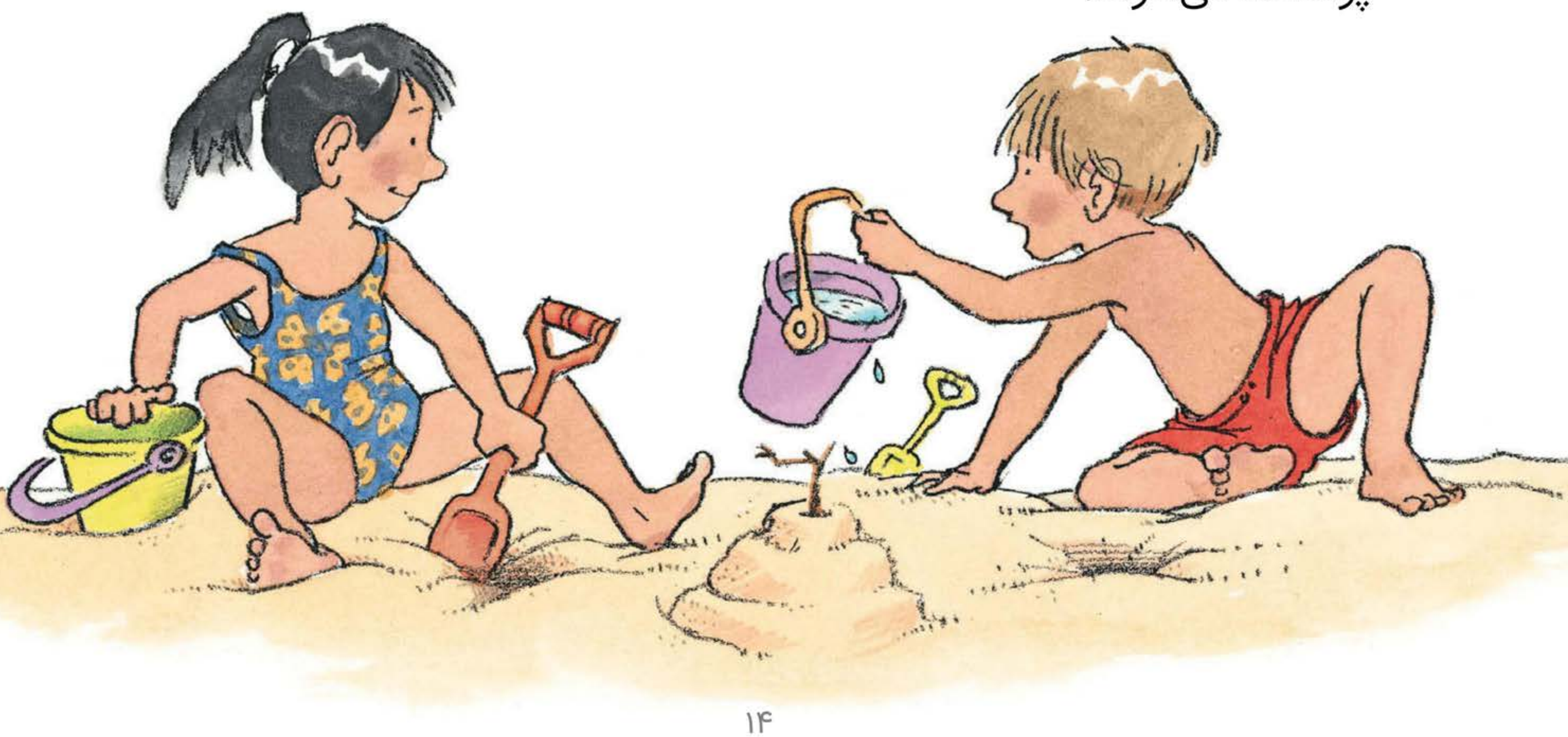


۳ مشابه؟ متفاوت؟

یکی از راه‌هایی که می‌توان گفت پسران و دختران از یکدیگر مجزا هستند بدن هایشان است. بدن‌های دختران و پسران غالباً - اما نه دقیقاً - مشابه است.

دختران و زنان واژن دارند. پسران و مردان پینس دارند. این‌ها بخش‌هایی خاص از بدن‌هایمان هستند که فرد را پسر یا مرد - یا دختر یا زن - می‌کنند.

برخی از این بخش‌ها بیرون بدن‌مان هستند. آن‌ها بخش‌هایی هستند که معمولاً توسط لباس زیر، یا برای نوزادان و بچه‌های کوچک توسط پوشک، پوشانده می‌شوند.



برخی از این بخش‌ها درون بدن‌مان هستند. اما نمی‌توانیم بخش‌های درونی را با چشمان‌مان ببینیم.





چیز دیگری که دربارهٔ پسران مردان، و دختران و زنان متفاوت است چگونگی استفادهٔ آنان از توالت فرنگی است. به این خاطر که برخی از بخش‌های بدن‌شان متفاوت است. ادرار از سوراخی کوچک در سر پینس پسران و مردان بیرون می‌آید. ادرار از سوراخی کوچک میان پاهای دختران و زنان بیرون می‌آید.



به همین خاطر است که دختران و زنان وقتی ادرار می‌کنند روی توالت فرنگی می‌نشینند و پسران و مردان معمولاً موقع ادرار می‌ایستند. چیزی که برای پسران و مردان و دختران و زنان مشابه است این است که همهٔ آن‌ها موقع مدفوع‌کردن روی توالت فرنگی می‌نشینند.



یک چیز متفاوت دیگر این است که دختربچه‌ها، دختران، و زنان «مؤنث»، و پسربچه‌ها، پسران، و مردان «مذکر» خوانده می‌شوند.

۴

از پا تا سر

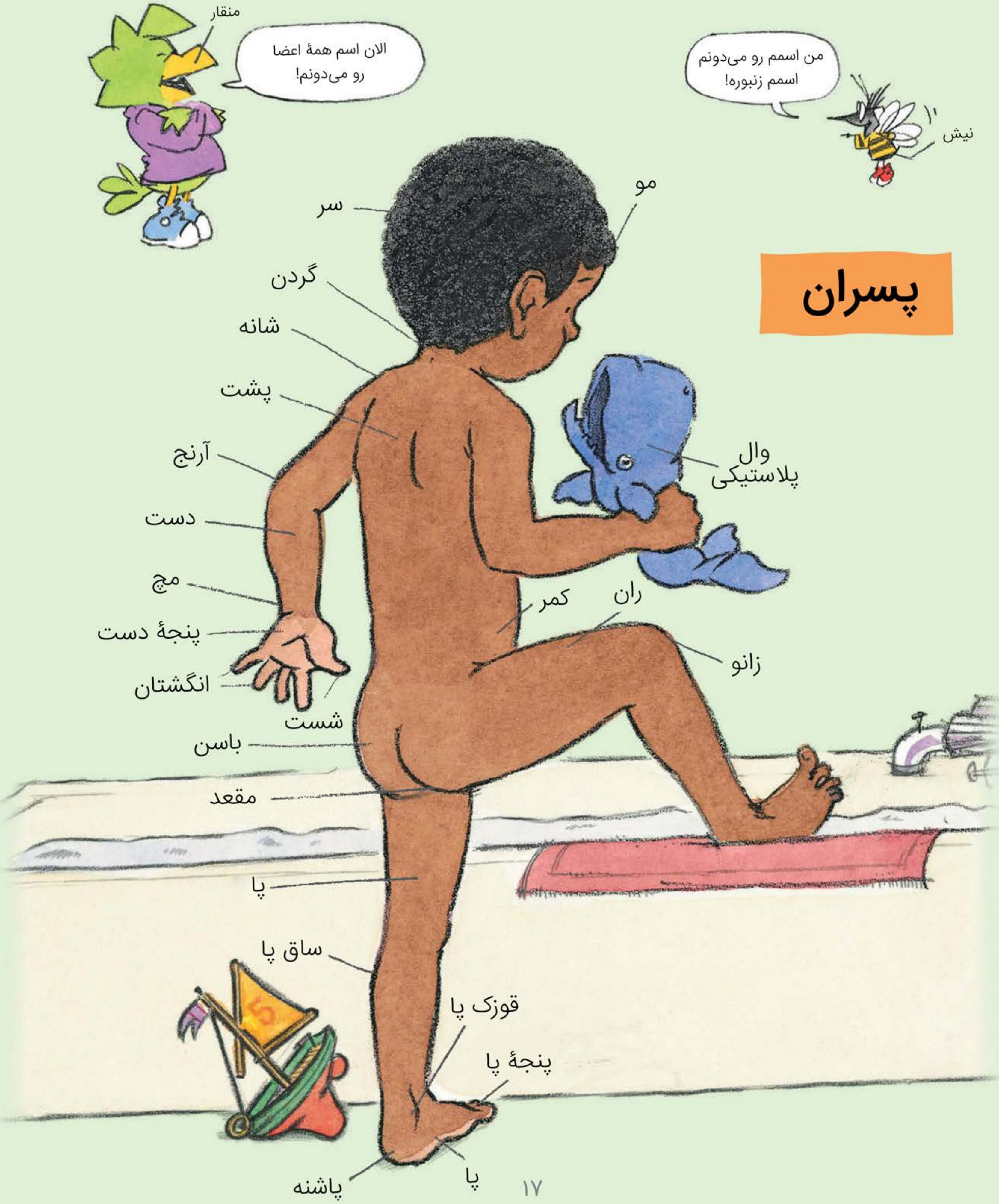




دختران



پسران



الان اسم همهٔ اعضا رو می‌دونم!
منقار
من اسمم رو می‌دونم اسمم زنبوره!
نیش
مو
سر
گردن
شانه
پشت
آرنج
دست
مچ
پنجهٔ دست
انگشتان
شست
باسن
مقعد
کمر
ران
زانو
وال پلاستیکی
پا
ساق پا
قوزک پا
پنجهٔ پا
پاشنه
پا

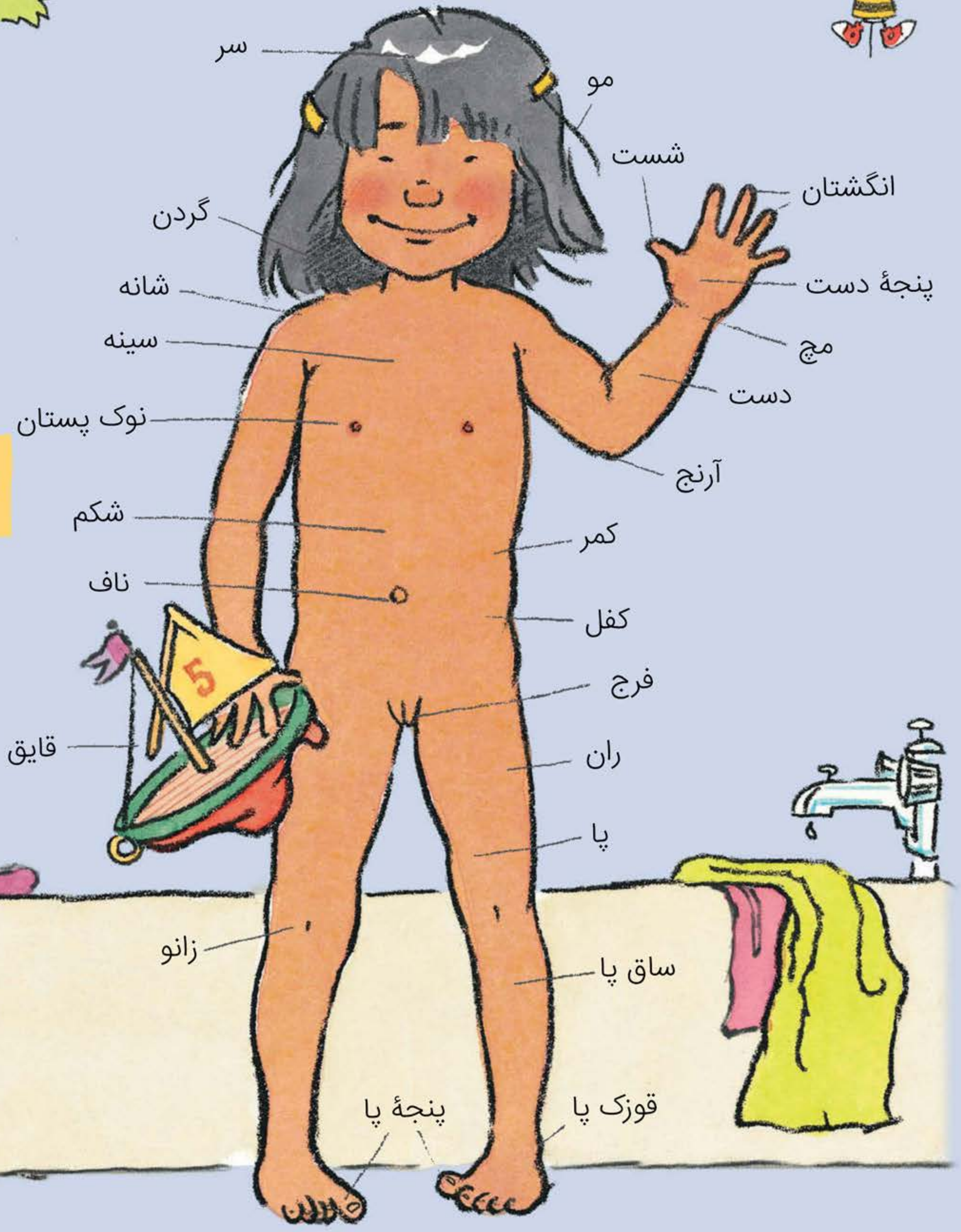
۵

از سر تا پا

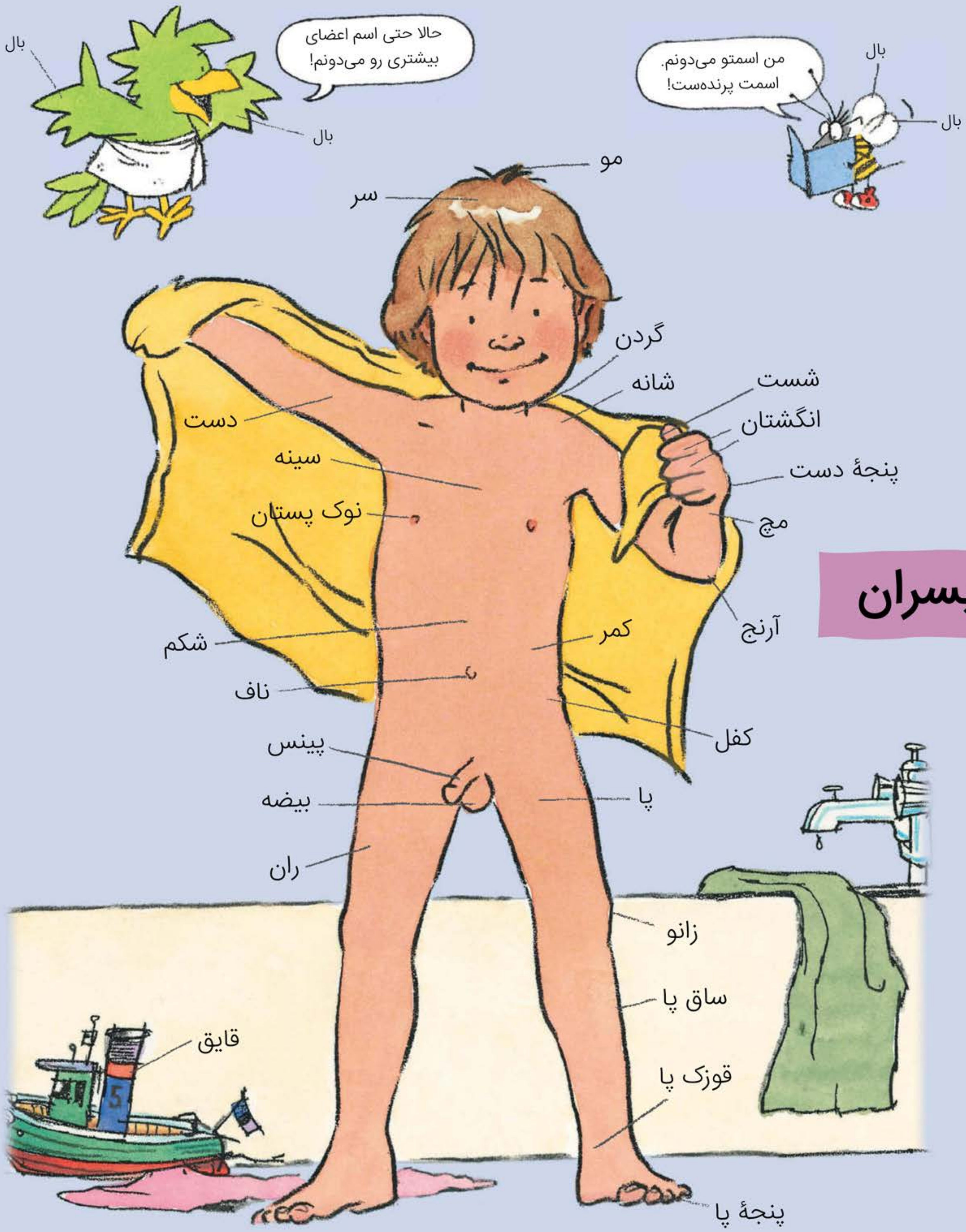




دختران



پسران



حالا حتی اسم اعضای
بیشتری رو می‌دونم!
من اسمتو می‌دونم.
اسمت پرنده‌ست!
بال
بال
بال
بال
مو
سر
گردن
شانه
شست
انگشتان
دست
سینه
پنجهٔ دست
نوک پستان
مچ
آرنج
شکم
کمر
ناف
کفل
پینس
بیضه
پا
ران
زانو
ساق پا
قایق
قوزک پا
پنجهٔ پا





۶

آنچه پسران دارند

پسربچه‌ها با اعضای بدن خاصی - بیرون و درون - متولد می‌شوند که آنان را تبدیل به پسر می‌کند.

اعضای بیرونی خاص - پینس و بیضه - بین پاهای پسران و مردان آویزان است. به همین دلیل است که دیدن‌شان راحت است. دختران و زنان این اعضا را ندارند.

دو بخش بیرونی دیگر - سوراخ مجرای ادرار و مقعد - هم میان پاهای پسران و مردان است. دختران و زنان نیز این بخش‌ها را دارند.



«بیضه» کیسه‌ای نرم با پوست اسفنجی است که دو تخم را حمل می‌کند.

«پینس» روی بیضه آویزان است. گاهی اوقات، پینس‌ها سفت می‌شوند و جلو می آیند، که به آن «نعوظ» گفته می‌شود. همهٔ پسربچه‌ها، پسران، و مردان نعوظ دارند. پسربچه‌ها حتی پیش از تولدشان، وقتی در حال رشد درون بدن مادرشان هستند نیز نعوظ دارند.

سوراخ کوچک در پایان پینس - جایی که ادرار خارج می‌شود - «سوراخ مجرای ادرار» خوانده می‌شود.

مدفوع، از سوراخی به نام «مقعد» خارج می‌شود.

تمام پسران و مردان دو سوراخ میان پاهایشان دارند - سوراخ سر پینس و مقعد.





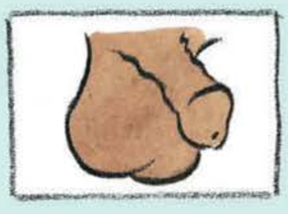
بخش‌های خاص درون بدن پسران و مردان دو تخم و دو لولهٔ مجرای دفران است. دختران و زنان این دو بخش را ندارند.

دو بخش دیگر - مثانه و مجرای ادرار - نیز درون بدن پسران و مردان است. دختران و زنان هم این بخش‌ها را دارند.

هریک از «بیضه»های یک پسر جوان تقریباً به اندازهٔ یک انگور است. دو لولهٔ کوچک - مجرای دفران - شبیه رشته‌های اسپاگتی است.

ادرار از مثانه می‌آید و به لوله‌ای کوچک درون پینس به نام مجرای ادرار می‌رود. ادرار بدن پسران و مردان را از طریق سوراخی کوچک در پایان پینس ترک می‌کند.

پوست شُل در پایان پینس «پوست ختنه‌گاه» خوانده می‌شود. پوست ختنه‌گاه بعضی از پسربچه‌ها چند روز بعد از تولدشان برداشته می‌شود. پوست ختنه‌گاه بعضی از آن‌ها برداشته نمی‌شود. به همین خاطر است که برخی پینس‌ها از برخی دیگر متفاوت به نظر می‌رسند.


پینس ختنه‌شده
پینس بدون پوست ختنه‌گاه


پینس ختنه‌نشده
پینس با پوست ختنه‌گاه



۷

آنچه دختران دارند



دختربچه‌ها با اعضای بدن خاصی - بیرون و درون - متولد می‌شوند که آنان را تبدیل به دختر می‌کند.

اعضای بیرونی خاص - فرج، دهانهٔ واژن، و کلیتوریس - بین پاهای دختران و زنان قرار دارد. به همین دلیل است که دیدن‌شان سخت است. پسران و مردان این اعضا را ندارند.

دو بخش بیرونی دیگر - دهانهٔ مجرای ادرار و مقعد - هم میان پاهای دختران و زنان است. پسران و مردان نیز این بخش‌ها را دارند.



«فرج» فضایی با پوست نرم میان پاهای دختران و زنان است.

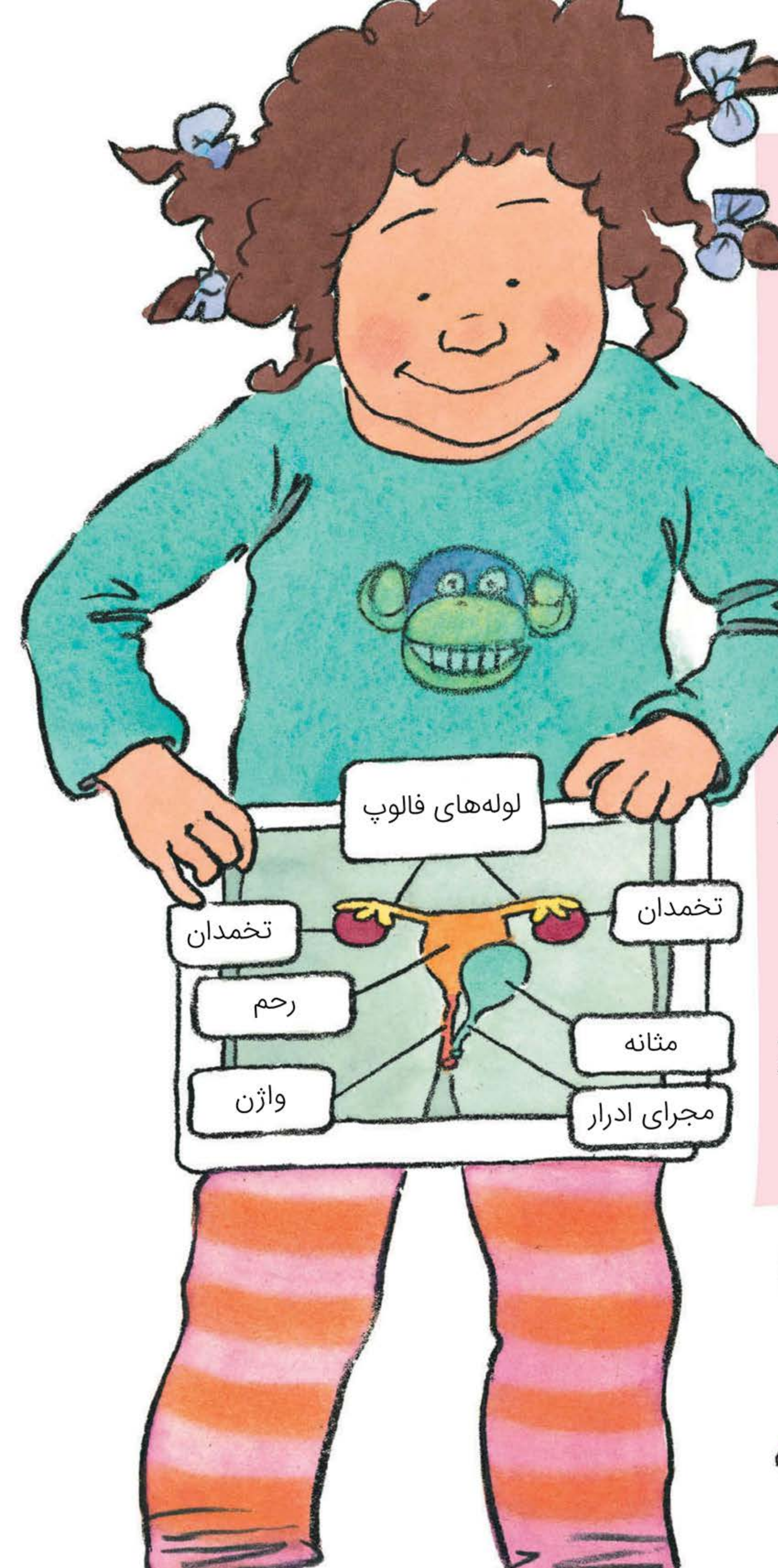
درون فرج برآمدگی پوستی کوچکی قرار دارد، تقریباً به اندازهٔ یک نخود، که کلیتوریس خوانده می‌شود.

همچنین درون فرج دو دهانهٔ کوچک وجود دارد - دهانهٔ مجرای ادرار، که ادرار از آن خارج می‌شود - و دهانهٔ واژن.

مدفوع، از سوراخی به نام «مقعد» خارج می‌شود.

تمام دختران و زنان سه سوراخ میان پاهایشان دارند - دهانهٔ مجرای ادرار، دهانهٔ واژن، و مقعد.





بخش‌های خاص درون بدن دختران و زنان دو تخمدان، دو لولۀ فالوپ، رحم، و واژن است. پسران و مردان این بخش‌ها را ندارند.

دو بخش دیگر - مثانه و مجرای ادرار - نیز درون بدن دختران و زنان است. پسران و مردان هم این بخش‌ها را دارند.

هریک از «تخمدان»های یک دختر جوان تقریباً به اندازۀ یک انگور است.

دو «لولۀ فالوپ» به باریکی نی نوشابه هستند.

«واژن» لوله‌ای چسبناک است که از رحم به خارج از بدن می‌رود.

«رحم» یک دختر جوان تقریباً به اندازۀ یک آلوی کوچک است.

ادرار از مثانه می‌آید و به لوله‌ای کوچک به نام مجرای ادرار می‌رود. ادرار بدن دختران و زنان را از طریق دهانه‌ای کوچک در پایان مجرای ادرار ترک می‌کند.





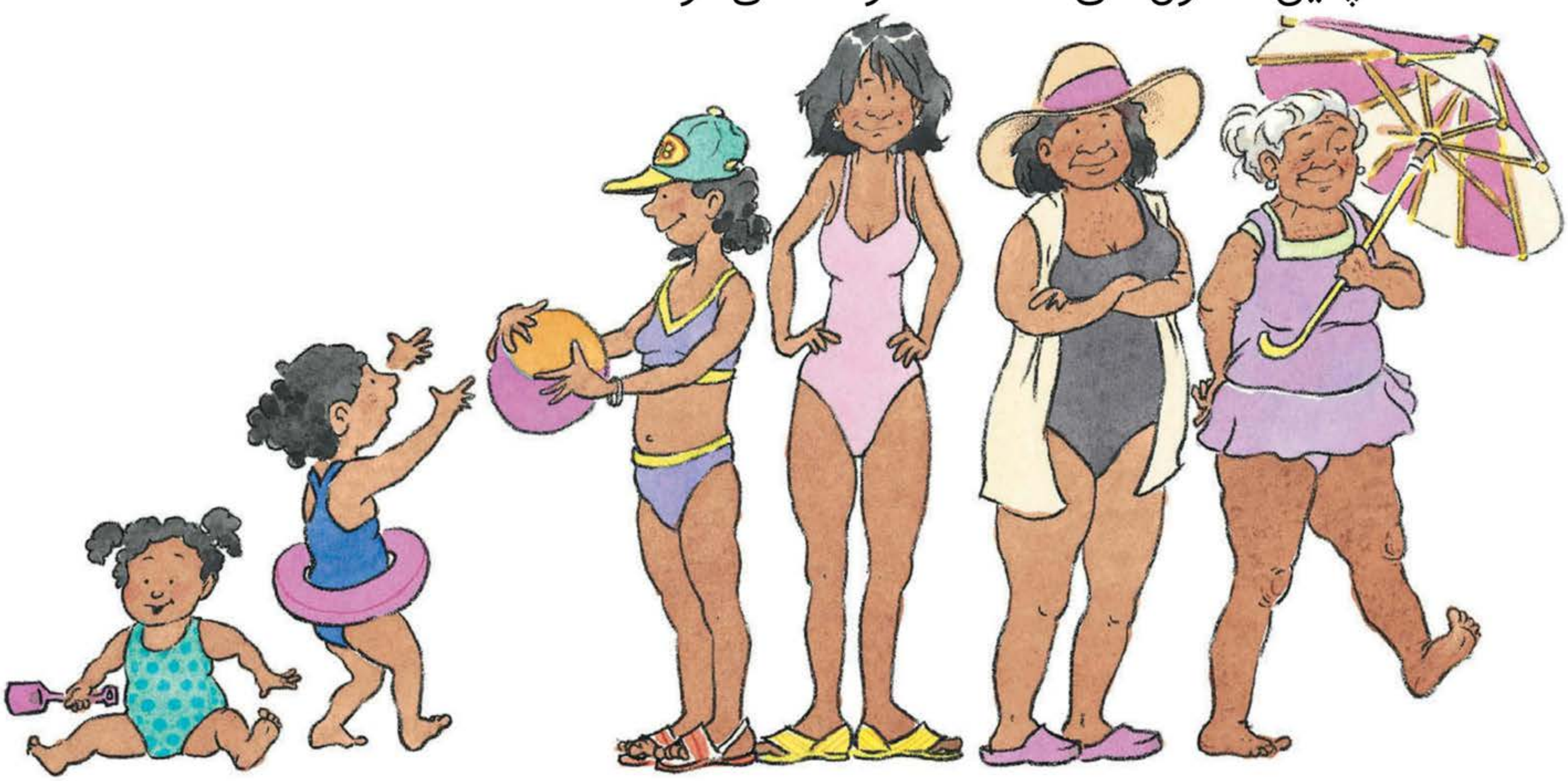
۸

دختران رشد می‌کنند، پسران رشد می‌کنند



وقتی پسران و دختران رشد می‌کنند، بدن‌هایشان تغییر می‌کند و بدل به بدن هایی بالغ می‌شود. آن زمانی است که بخش‌های خاص بیرونی و درونی بدن هایشان تبدیل به بخش‌هایی می‌شود که می‌تواند در ساخت بچه کمک کند.

وقتی یک دختر رشد می‌کند، بدنش بدل به بدن یک زن می‌شود. زمانی که پستان‌هایش بزرگ‌تر می‌شود و موی زیر بغلش و اطراف فرجش رشد می‌کند. و آن زمان است که تخمدان‌ها شروع به بیرون فرستادن تخمک‌ها می‌کنند، که همچنین «سلول‌های تخمک» خوانده می‌شوند.



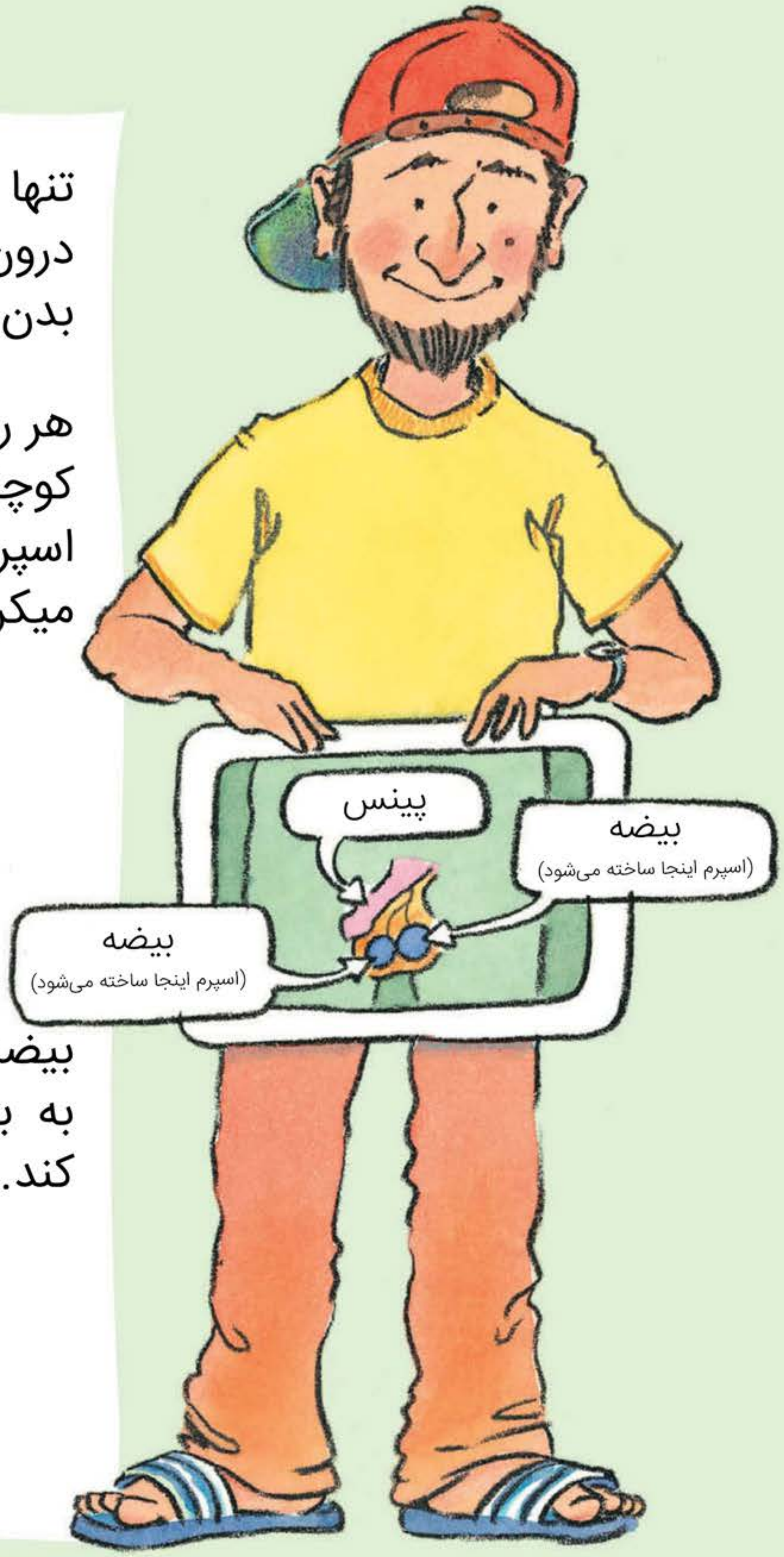


وقتی یک پسر رشد می‌کند، بدنش بدل به بدن یک مرد می‌شود. زمانی که موی صورت، زیر بغل، کنار پینس، و سینه‌اش رشد می‌کند. زمانی که صدایش شروع به تبدیل‌شدن به صدای مردانه می‌کند و پینس و بیضه‌اش بزرگ‌تر می‌شود. و آن زمان است که بیضه‌ها شـروع به ساخت اسپرم‌های بسیار بسیار کوچک می‌کنند، که همچنین «سلول‌های اسپرم» خوانده می‌شوند.



۹

تخمک‌های بسیار! اسپرم‌های بسیار!



تنها دو چیز - یک اسپرم بسیار کوچک از درون بدن مرد و یک تخمک کوچک از درون بدن زن - برای ساخت بچه نیاز است.

هر روز، میلیون‌ها میلیون اسپرم بسیار بسیار کوچک در بیضه‌های یک مرد تولید می‌شود. اسپرم آنقدر کوچک است که تنها از طریق میکروسکوپ می‌تواند دیده شود.



(بزرگ‌شده)



پسران با بیضه‌ها به دنیا می‌آیند. اما بیضه‌های یک پسر تا زمانی که بدنش تبدیل به بدنی بالغ نشود نمی‌تواند اسپرم تولید کند. به همین دلیل است که بدن پسران نمی تواند بچه‌ای بسازد.





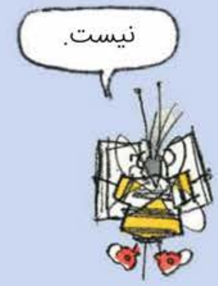
هزاران تخمک بسیار کوچک در تخمدان‌ها وجـود دارد. هر تخمک تقریباً به اندازهٔ یـک نقطهٔ مداد است.



حدوداً ماهی یک‌بار، یک تخمک از تخمدان زن خارج می‌شود و به یکی از دو لولهٔ فالوپ او می‌رود. دختران با تخمک در تخمدان هایشان به دنیا می‌آیند. اما تخمک‌های یک دختر تا زمانی که بدنش تبدیل به بدنی بالغ نشود امادهٔ تولید بچه نیست. به همین دلیل است که بدن دختران نمی‌تواند بچه‌ای بسازد.







۱۰

لک‌لکی در کار نیست!



برای ساخت بچه، یک اسپرم از بدن مرد و یک تخمک از بدن زن باید به یکدیگر بپیوندند.



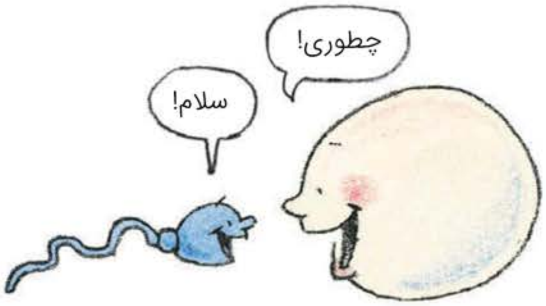
وقتی افراد بالغ می‌خواهند بچه‌دار شوند، اغلب مرد و زن نوع خاصی از صمیمیت به نام «عشق بازی کردن» - «سکس داشتن» - یا «سکس» را تجربه می‌کنند. این نوع از صمیمیت زمانی رخ می‌دهد که زن و مرد آنقدر به هم نزدیک می شوند که پینس مرد درون واژن زن می‌رود.



کودکان برای این نوع از خاص از صمیمیت - «سکس» - که افراد بالغ تجربه می‌کنند، بسیار کوچک‌اند.



وقتی بزرگسالان سکس دارند، اسپرم می‌تواند از طریق سوراخ کوچک سر پینس مرد به بیرون شنا کند - و به واژن زن برود. سپس اسپرم از طریق واژن او شنا می‌کند و به رحم و پس از آن به لوله‌های فالوپ او می‌رسد.



اگر تنها یک اسپرم در یکی از لوله‌های فالوپ یک تخمک را ملاقات کند و به آن بپیوندد - اتفاق شگفت انگیزی می‌تواند رخ دهد! سلول‌های آغازین یک بچه می‌تواند شروع به رشد کند!

گاهی اوقات، اسپرم و تخمک قادر نیستند درون بدن زن یکدیگر را ملاقات کنند. آن زمان است که دکتـر می‌تواند یک تخمک و یک اسپرم را بردارد و و آنان را درون ظرف کوچکی قرار دهد تا اسپرم بتواند به درون تخمک شنا کند. سپس دکتر تخمک را درون رحم زن قرار می‌دهد و سلول‌های آغازین بچه می‌توانند شروع به رشد کنند. یا دکتر می‌تواند اسپرم را درون واژن زن قرار دهد، که اسپرم شنا کند تا بتواند تخمکی را درون یکی از لوله های فالوپ ملاقات کند.

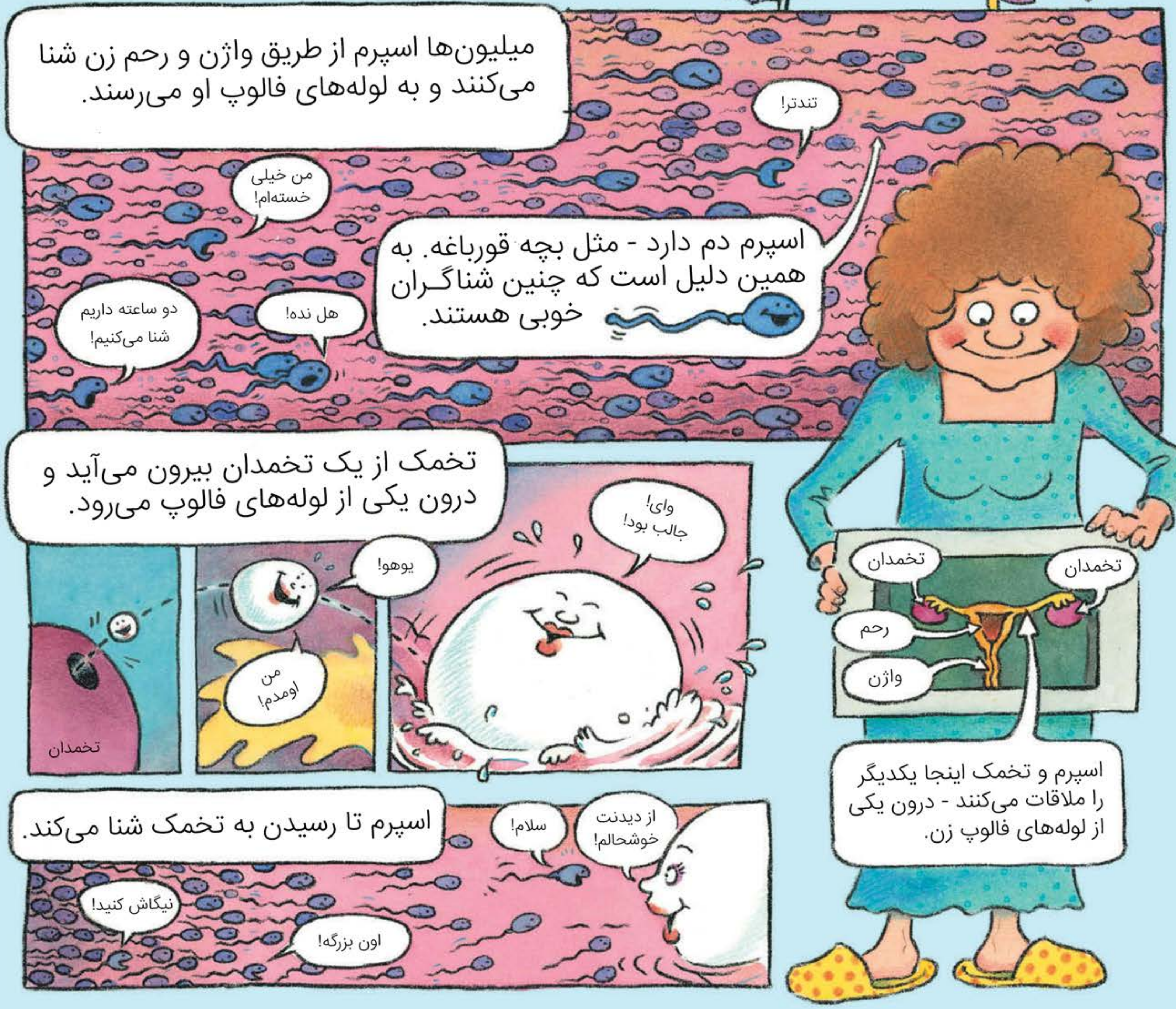


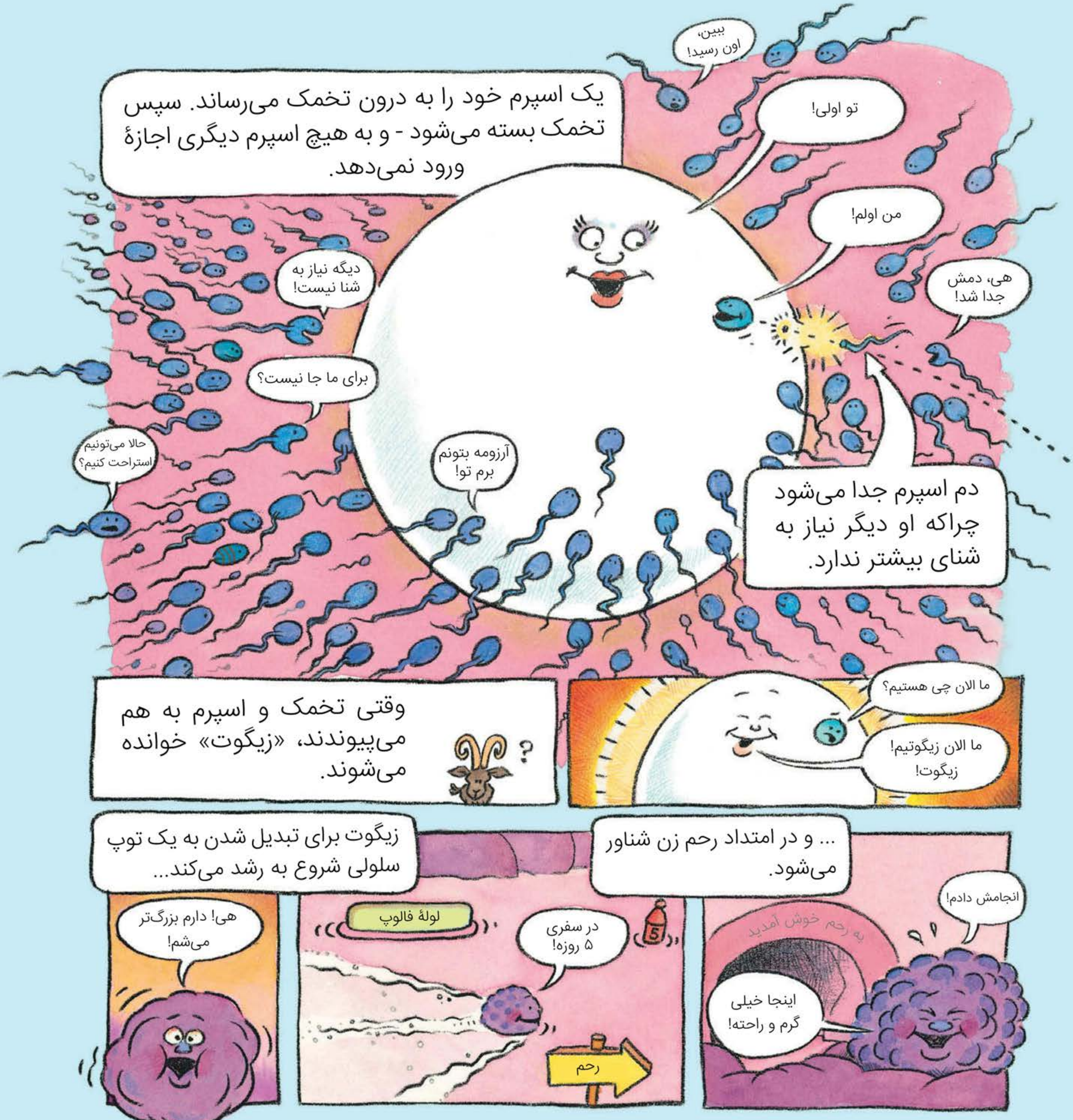
۱۱

شنای بزرگ



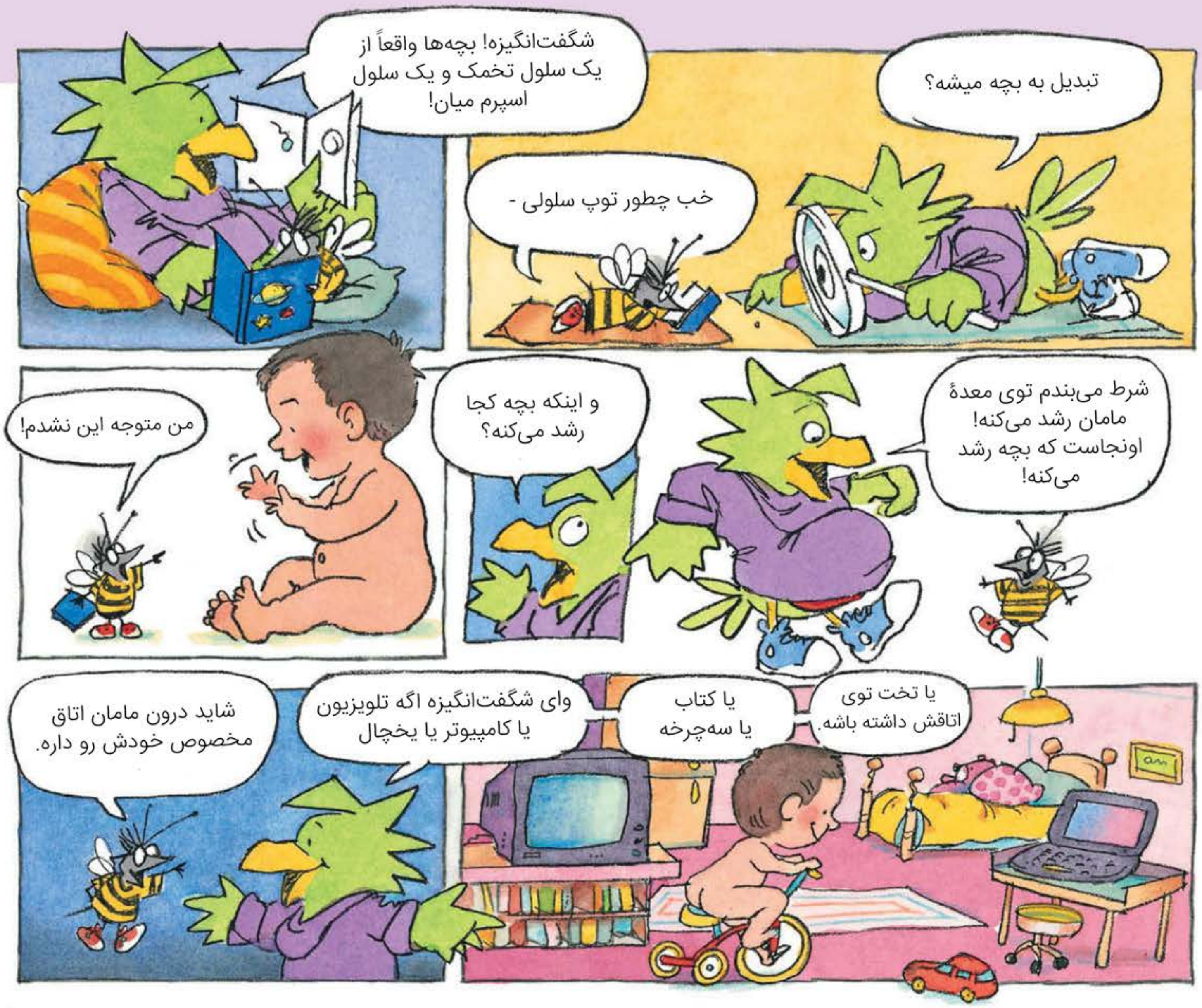
شاید شگفت‌زده شوید که چطور اسپرم و تخمک به هم می‌پیوندند...




یک اسپرم خود را به درون تخمک می‌رساند. سپس تخمک بسته می‌شود - و به هیچ اسپرم دیگری اجازهٔ ورود نمی‌دهد.
ببین، اون رسید!
تو اولی!
من اولم!
هی، دمش جدا شد!
دیگه نیاز به شنا نیست!
برای ما جا نیست؟
حالا می‌تونیم استراحت کنیم؟
آرزومه بتونم برم تو!
دم اسپرم جدا می‌شود چراکه او دیگر نیاز به شنای بیشتر ندارد.
ما الان چی هستیم؟
ما الان زیگوتیم! زیگوت!
وقتی تخمک و اسپرم به هم می‌پیوندند، «زیگوت» خوانده می‌شوند.
زیگوت برای تبدیل شدن به یک توپ سلولی شروع به رشد می‌کند...
هی! دارم بزرگ‌تر می‌شم!
لولهٔ فالوپ
در سفری ۵ روزه!
رحم
... و در امتداد رحم زن شناور می‌شود.
انجامش دادم!
به رحم خوش آمدید
اینجا خیلی گرم و راحته!

۱۲

بزرگ‌شدن بچه‌دان

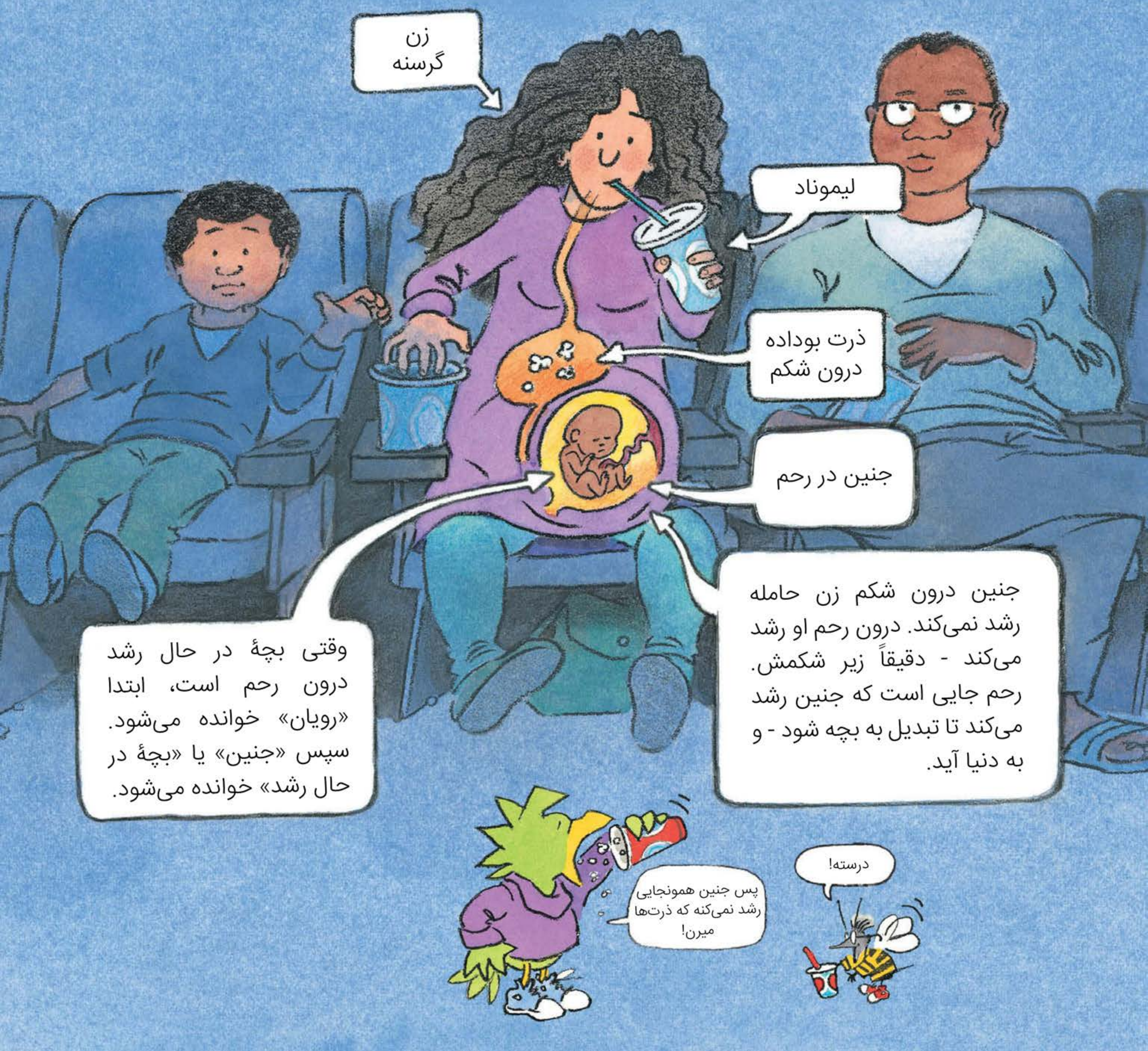




رحم، «بچه‌دان» نیز خوانده می‌شود. وقتی توپ سلولی خود را در بچه‌دان می‌کارد، آن زمان است که یک زن «حامله» است. «حامله» بدان معناست که زن بچه‌ای خواهد داشت. زن تا زمانی حامله است که بچه‌اش متولد شود. باورش سخت است که توپ سلولی کوچکی می‌تواند تبدیل به انسانی کاملاً جدید شود - یک بچه! اما می‌تواند.



زن حامله
در فیلم‌ها



جنین درون شکم زن حامله رشد نمی‌کند. درون رحم او رشد می‌کند - دقیقاً زیر شکمش. رحم جایی است که جنین رشد می‌کند تا تبدیل به بچه شود - و به دنیا آید.

وقتی بچهٔ در حال رشد درون رحم است، ابتدا «رویان» خوانده می‌شود. سپس «جنین» یا «بچهٔ در حال رشد» خوانده می‌شود.



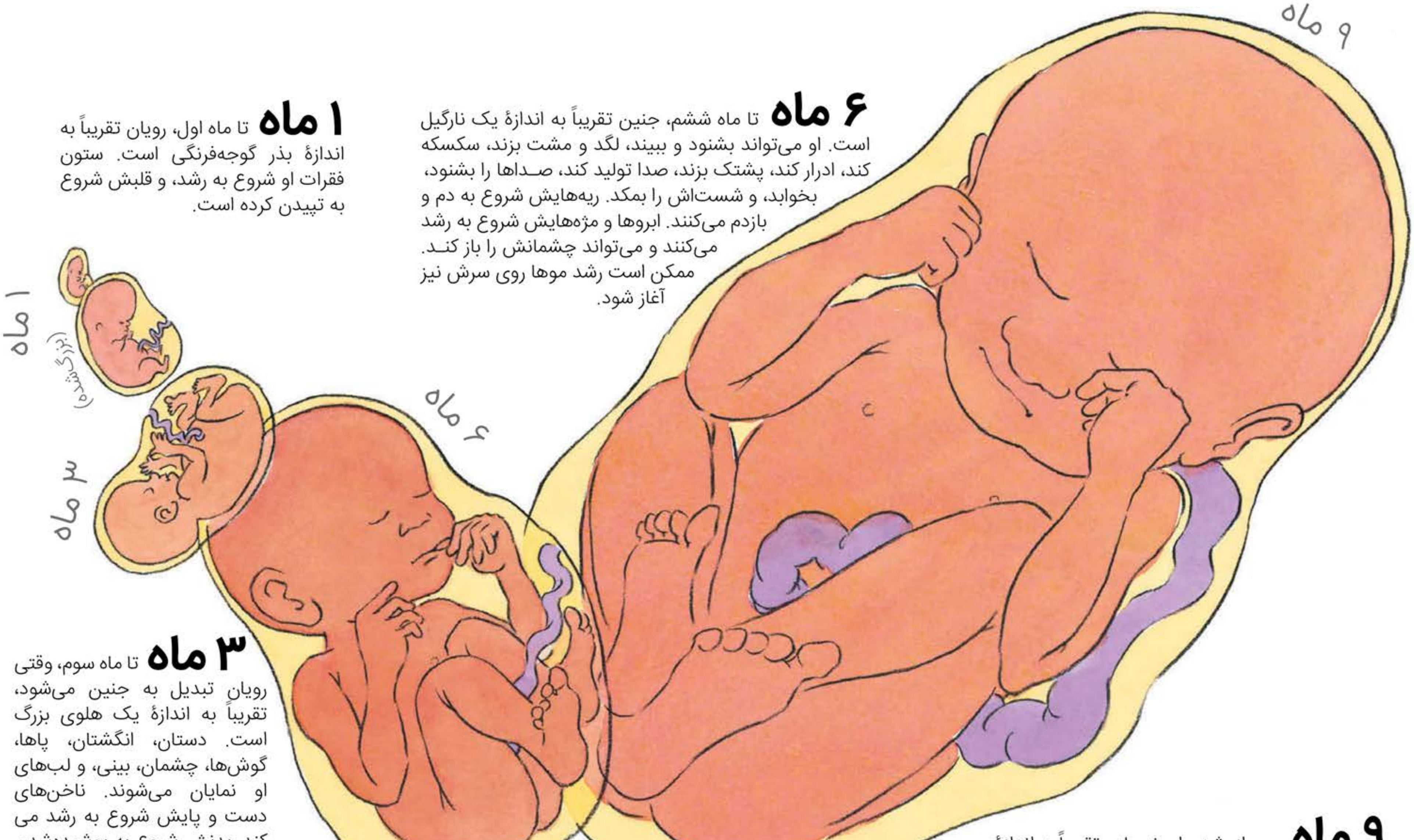
۱۳

از نقطهٔ کوچک تا هندوانه



وقتی توپ سلولی کوچک خودش را درون رحم می‌کارد، «رویان» خوانده می‌شود. تقریباً به اندازهٔ یک نقطهٔ کوچک است.

شگفت‌انگیز است که تنها در چند ماه، جنینی کوچک تقریباً به اندازهٔ یک هندوانه رشد می‌کند!



۱ ماه تا ماه اول، رویان تقریباً به اندازهٔ بذر گوجه‌فرنگی است. ستون فقرات او شروع به رشد، و قلبش شروع به تپیدن کرده است.

۶ ماه تا ماه ششم، جنین تقریباً به اندازهٔ یک نارگیل است. او می‌تواند بشنود و ببیند، لگد و مشت بزند، سکسکه کند، ادرار کند، پشتک بزند، صدا تولید کند، صـداها را بشنود، بخوابد، و شست‌اش را بمکد. ریه‌هایش شروع به دم و بازدم می‌کنند. ابروها و مژه‌هایش شروع به رشد می‌کنند و می‌تواند چشمانش را باز کنـد. ممکن است رشد موها روی سرش نیز آغاز شود.

۳ ماه تا ماه سوم، وقتی رویان تبدیل به جنین می‌شود، تقریباً به اندازهٔ یک هلوی بزرگ است. دستان، انگشتان، پاها، گوش‌ها، چشمان، بینی، و لب‌های او نمایان می‌شوند. ناخن‌های دست و پایش شروع به رشد می کند. بدنش شروع به پوشیده‌شدن توسط موی نرم می‌کند تا در مقابل آبی که در آن شناور است از او محافظت کند. و عضوی که او را دختر یا پسر می‌سازد - واژن یا پینس - شروع به رشد کرده است.

۹ ماه پس از رشد برای نه ماه - تقریباً به اندازهٔ یک سال مدرسه‌ای - جنین تقریباً به اندازهٔ یک هندوانه است. ممکن است بدنش چرخیده باشد که سرش رو به پایین باشد. او اکنون میلیون‌ها سلول دارد، و مغز، قلب، ریه‌ها، شکم، و دیگر اعضای بدنش به خوبی کار می‌کنند. او آمادهٔ متولدشدن است!





رحم یک زن حامله نمی‌ترکد چراکه رحم و پوست او انعطاف‌پذیر است - مثل بادکنک. وقتی جنین بزرگ‌تر می‌شود، رحم و پوست زن کش می‌آید. به همین خاطر است که رحم مکان امنی برای رشد جنین است.

۱۴

طناب پیچ‌خورده



جنین چیزهای خوبی که برای رشد و سالم‌بودن نیاز دارد را از غذایی که یک زن حامله می‌خورد و می‌نوشد دریافت می‌کند - و از هوای تازه‌ای که او تنفس می‌کند.

اکسیژن درون هوا و تکه‌های غذا و نوشیدنی توسط طنابی پیچ‌خورده که به بدن جنین پیوسته است از بدن زن حامله به جنین سفر می‌کند. این بند ناف است. ناف شما جایی است که وقتی درون رحم رشد می‌کردید بند به آن چسبیده بود.



رحم با آب گرم پر شده است. آن چیزی است که جنین را گـرم نگه می‌دارد و از او در مقابل ضربه و فشار محافظت می‌کند. گاهی اوقات، جنین آبی که در آن شناور است را می‌نوشد و کمی ادرار می‌کند. مدفوع جنین همراه مدفوع زن حامله بدنش را ترک می‌کند. اکثر جنین‌ها درون رحم مدفوع نمی‌کنند.



چطور جنین می‌خورد و نفس می‌کشد

۱ هوای تازه به دهان و بینی زن می‌رود.

۲ غذا - مثل موز - و نوشیدنی - مثل شیر - به دهان او می‌رود.

۳ هوا به ریه‌های زن می‌رود.

۴ غذا و نوشیدنی به معدهٔ زن می‌روند.

۵ درون معدهٔ او غذا به تکه‌های کوچک تقسیم می‌شود.

۶ تکه‌های غذا و هوا از طریق بند ناف به بدن جنین سفر می‌کند.









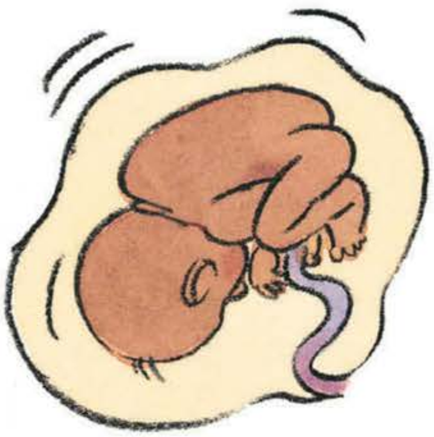
۱۵

همه روز! همه شب!



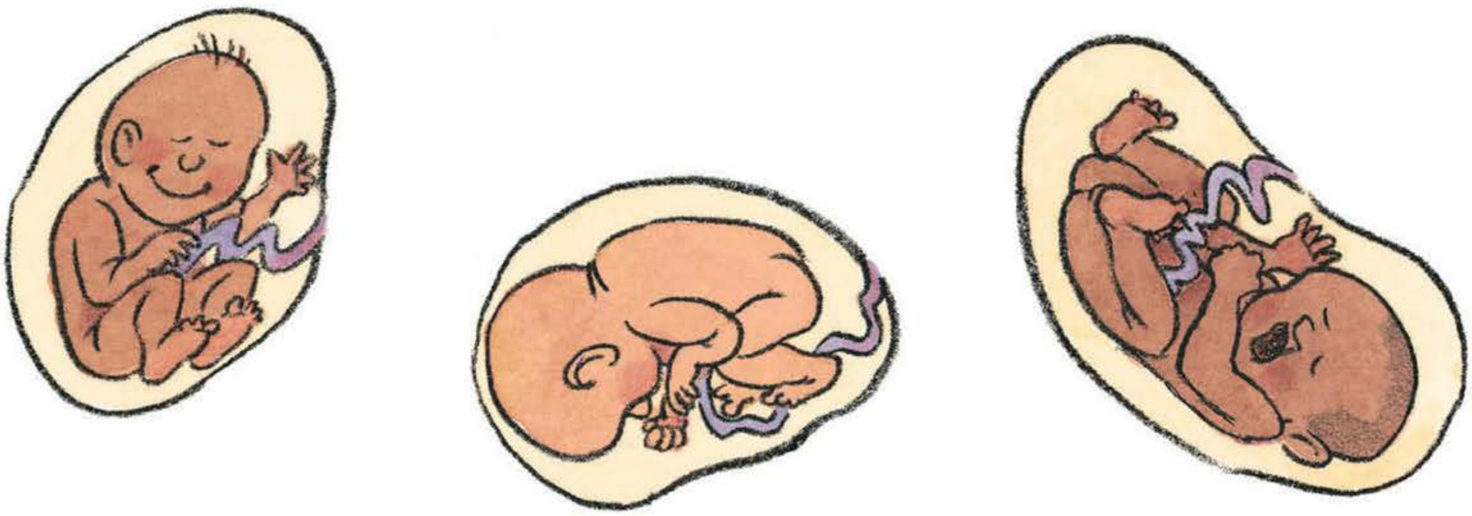
وقتی جنین درون رحم رشد می‌کند، می‌تواند کارهای زیادی انجام دهد! می‌تواند مشت و لگد بزند، پشتک بزنـد، شست و انگشتانش را بمکد، بچشد، ببلعد، چشمک بزند، کش بیاید، بخوابد، و صدا تولیـد کند - مانند سکسکه و باد گلو.





همچنان که جنین بزرگ‌تر می‌شود، می‌تواند صدای افراد و همچنین دیگر صداها - همچون زنگ درب یا آواز خواندن کسی - را بشنود. می‌تواند ضربان قلب و غرغر شکم مادرش را بشنود، و نور درخشان را ببیند.













شاید مایل باشید از زنی که بچه‌ای در شکم دارد - مادرتان، عمه و خاله، دوست خانوادگی یا دوست مادرتان - بپرسید آیا می‌توانید دستتان را روی شکمش بگذارید. گاهی اوقات، می‌توانید مشت و لگد زدن جنین را حس کنید یا ببینید. گاهاً، حتی می‌توانید ببینید که بدن جنین می‌چرخد یا تکان می‌خورد. هیچ‌یک از این‌ها به زن حامله یا جنین آسیب نمی‌زند.

۱۶

پسر؟ دختر؟ یک بچه؟ دو تا یا بیشتر؟



وقتی یک دکتر یا پرستار از جنین درون رحم عکس‌برداری می‌کند - که «سونوگرافی» خوانده می‌شود - گاهی می‌توانید حرکت‌کردن، مشت و لگد زدن، یا خواب جنین را ببینید. گاهی می‌توانید ببینید که آیا جنین پینس دارد یا نه. اگر داشته باشد، پسر به دنیا خواهد آمد. اگر نداشته باشد، فرج دارد و دختر به دنیا خواهد آمد. بدین ترتیب است که بعضی خانواده‌ها پیش از به دنیا آمدن بچه‌شان می‌دانند که پسر خواهد بود یا دختر.

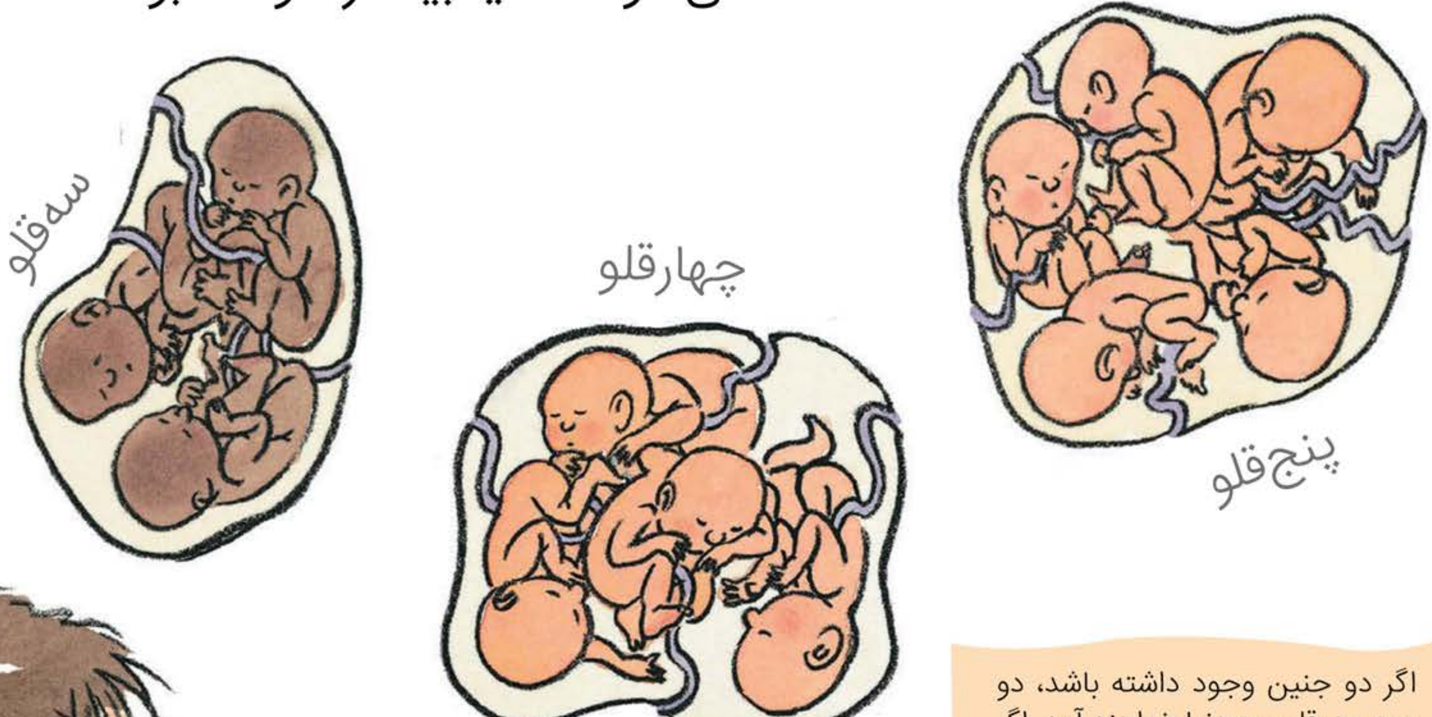
برخی خانواده‌ها تصمیم می‌گیرند که نگاه نکنند و نفهمند که بچه‌شان دختر خواهد بود یا پسر. آن‌ها می‌خواهد شگفت‌زده شوند. صبر می‌کنند تا بچه به دنیا بیاید و متوجه شوند. برخی خانواده‌ها عکسی کامپیوتری از جنین را به خانه می‌برند تا به بقیهٔ خانواده و دوستان‌شان نشان دهند.

وقتی یک دکتر یا پرستار عکس کامپیوتری می‌گیرد، همچنین می‌توانند بفهمند که آیا زن حامله یک، دو، یا حتی جنین‌های بیشتری درون رحمش دارد.


عکس کامپیوتری از یک جنین



معمولاً تنها یک جنین درون رحم رشد می‌کند.
گاهی دو، سه، یا بیشتر خواهد بود.



اگر دو جنین وجود داشته باشد، دو بچه - دوقلو - به دنیا خواهند آمد. اگر سه‌تا باشد، سه‌قلو به دنیا خواهند آمد. اگر چهارتا باشد، چهارقلو به دنیا خواهند آمد. اگر پنج‌تا باشد، پنج‌قلو به دنیا خواهند آمد.
بعضی دوقلوها، سه‌قلوها، چهارقلوها، و پنج‌قلوها دقیقاً شبیه یکدیگر به نظر می‌رسند. برخی دیگر نه. دوقلوها، سه‌قلوها، چهارقلوها، و پنج قلوها می‌توانند همگی پسر یا همگی دختر - یا پسر و دختر - باشند.





۱۷

این بچه است!



اکثر نوزادان در بیمارستان متولد می‌شود. بعضی نوزادان در خانه متولد می‌شوند. اغلب افراد متخصص - دکترها یا ماماها یا پرستاران - هنگام تولد نوزاد به مادر کمک می‌کنند. معمولاً پدر، یا همسر، یا گاهی خاله و عمه، عمو و دایی، پدربزرگ و مادربزرگ، یا دوستان خوب نیز کمک می‌کنند.



وقتی بچه آمادهٔ تولد است، عضلات درون رحم مادر نوزاد را به بیرون از رحم و به سوی واژن مادر هل می‌دهند. واژن انعطاف پیدا می‌کند تا جا برای خروج - و تولد - بچه مهیا شود. اکثر نوزادان به این شکل به دنیا می‌آیند.





راه دیگری که بچه به دنیا می‌آید این است که دکتر برشی روی پوست مادر ایجاد می‌کند و وارد رحم او می‌شود. داروی مخصوصی پیش از برش به مادر داده می شود تا احساس درد و رنج نکند. بعد از برش، نوزاد از رحم بیرون آورده می‌شود - و به دنیا می‌آید! سپس برش با نخ مخصوصی دوخته می‌شود. بسیاری از بچه‌ها به این شیوه متولد می‌شوند. این نوع تولد سزارین خوانده می‌شود. شاید بخواهید از والدین‌تان بپرسید که چطور به دنیا آمده‌اید و آیا در بیمارستان به دنیا آمده‌اید یا خانه.





لحظه‌ای که نوزادی به دنیا می‌آید، معمولاً کسی فریاد می‌کشد، «دختر است!» یا «پسر است!» حتی اگر والدین از قبل بدانند که بچه دختر است یا پسر. لحظه‌ای که بچه‌ای متولد می‌شود بسیار هیجان‌انگیز است!



۱۸

تولد مبارک!



اکثر نوزادان وقتی به دنیا می‌آیند شروع به گریه می‌کنند. این چنین است که نوزاد خودش شروع به نفس‌کشیدن می‌کند. به محض به دنیا آمدن نوزاد، بند ناف که نوزاد را به مادر متصل کرده بریده می‌شود. این برش به بچه یا مادر آسیبی نمی‌رساند.

بند ناف بریده شده چراکه نوزاد اکنون می‌تواند خودش نفس بکشد.و حالا نوزاد می‌تواند با دهان خودش از پستان‌های مادرش یا شیشهٔ شیر بنوشد. شیر از پستان‌های مادر یا شیر مخصوص از شیشه همهٔ غذایی است که نوزاد به آن نیاز دارد.



جایی که بند به آن متصل بود بدل به ناف نوزاد می‌شود. به محض اینکه بند بریده شود - و گاهی حتی پیش از آن - والد یا والدین بچه می‌توانند بالاخره او را در آغوش بگیرند و ببوسند. بغل و نگاه کردن به نوزاد فوق‌العاده است.



روزی که به دنیا آمده‌اید «روز تولد» شماست و هرگز تغییر نمی‌کند. واژهٔ «تولد» به معنای «آغاز چیزی نو است» یا «نوزاد.» هر سال در روز تولد، همه دوست دارند آواز «تولدت مبارک!» را برای شما بخوانند چراکه آن‌ها از تولد شما هیجان‌زده و خوشحال هستند.



۱۹

نوازش و بوسه

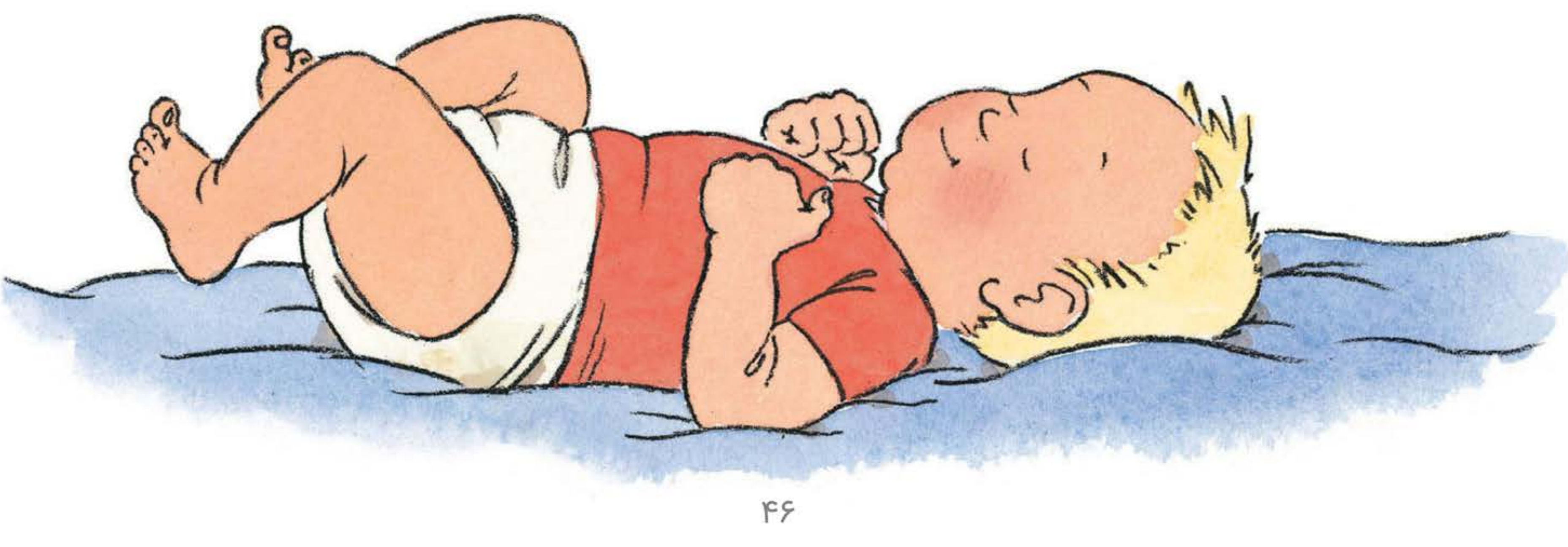




اکثر کودکان و بزرگسالان بچگی‌شان را به یاد نمی‌آورند. شاید از والد یا والدین‌تان بخواهید که عکس‌های بچگی‌تان را به شما نشان دهند. یا می‌توانید از آنان بخواهید داستان‌هایی دربارهٔ چیزهای شگفت‌انگیزی که در کودکی می‌توانستید انجام دهید و آنچه دوست داشتید تعریف کنند.

اگر نوزادی را تماشا کنید، خواهید دید که او می‌تواند چیزهای بسیاری انجام دهد. آنان اغلب خسته می‌شوند چراکه در حال انجام چیزهای زیادی هستند. به همین دلیل است که زیاد می‌خوابند - و زیاد گریه می‌کنند.

بچه‌ها زمانی گریه می‌کنند که خسته یا گرسنه هستند. همچنین زمانی که ادرار یا مدفوع کرده باشند و نیاز به تعویض پوشک دارند، گریه می‌کنند.







وقتی بچه‌ها گرسنه هستند، می‌توانند شیـر مخصـوص را از پستـان‌هـای مادرشان یا شیشهٔ شیر بنوشند. بچه‌ها زمانی گریه می‌کنند که نیاز به نوازش و بوسه دارند یا زمانی که خیلی گرم یا سردشان است. گریه کردن یکی از راه‌هایی است که بچه‌ها به ما می‌گویند چه می‌خواهند و چه حسی دارند.





اگرچه نوزادان می‌توانند ببینند و بشنوند و گریه کنند، به دیگران نیاز دارند - مادر یا پدرشان، یا عمو و دایـی، یا عمه و خاله، پدربـزرگ و مادربزرگ، مراقب، یا پرستار بچه - تا از آنان مراقبت کنند. برادر یا خواهر بزرگ‌تر می‌توانند در تعویض پوشک، حمام‌کردن، و وقتی بچه‌ها بزرگ‌تر شوند، در غذادادن به آنان، کمک کنند. آن‌ها همچنین می‌توانند با بچه بازی کنند.



بچه‌ها همچنین عاشق این هستند که خواهر و برادر و اقوام بزرگ‌تر نوازش و بوسیده شوند، به آنان لبخند زده شود، با آنان صحبت کنند، و برایشان آواز بخوانند. بچه‌ها عاشق این هستند که همراه کودکان بزرگ‌تر باشند!

۲۰

همهٔ انواع خانواده







تقریباً همهٔ بچه‌ها توسط خانواده بزرگ و دوست‌داشته می‌شوند و از آنان مراقبت می‌شود. اکثر بچه‌ها درون خانواده‌شان به دنیا می‌آیند. برخی بچه‌ها توسط خانواده‌شان پذیرفته می‌شوند.





بعضی خانواده‌ها یک بچه دارند. برخی خانواده‌هادو، یا سه، یا چهار، یا بچه‌های بیشتری دارند. بعضی مادر دارند. برخی پدر دارند. برخی دو مادر دارند. برخی دو پدر دارند. بعضی بچه‌ها با یک والد و یک ناوالدی، یا عمه و خاله، یا عمو و دایی، یا پدربزرگ و مادربزرگ زندگی می‌کنند. برخی بچه‌ها بخشی از زمان را با یکی از والدین و بقیهٔ زمان را با والد دیگر زندگی می‌کنند.















گاهی اوقات، والد یا والدین نمی‌توانند از بچه‌شان مراقبت کنند. پس برنامه‌ای برای بچه‌شان تدارک می بینند تا به فرزندخواندگی پذیرفته شود - یا بخشی از خانواده‌ای دیگر شود. و آن کودک توسط والد یا والدینی که او را به فرزندخواندگی پذیرفته‌اند زندگی می‌کند، بزرگ و دوست‌داشته می‌شود و از او مراقبت می‌کنند. و بچه عضوی از خانوادهٔ آن‌ها می‌شود. وقتی این اتفاق می‌افتد، به آن «فرزندخواندگی» گفته می‌شود.



والدین، خواهران، برادران، عمه‌ها و خاله‌ها، عموها و دایی‌ها، و پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها همگی بخشی از خانوادهٔ فرد هستند. و برای بسیاری از افراد، دوستان خوب، پرستاران بچه، و دایه‌ها نیز بخشی از خانواده هایشان هستند.

















۲۱

لمس‌های مجاز، لمس‌های غیرمجاز



بچه‌ها، کودکان، نوجوانان، و بزرگسالان همگی نیاز به نوازش و آغوش و بوسه از سوی افرادی دارند که با ما خوب هستند و ما را دوست دارند. آغوش‌ها و بوسه‌ها و لمس‌ها و دست‌کشیدن‌های روزمره با خانواده و دوستان خوب‌مان «لمس‌های مجاز» هستند. «لمس‌های مجاز» و «لمس‌های غیرمجاز» داریم.

بخش‌هایی از بدن‌مان که زیر لباس‌های زیرمان هستند «نقاط خصوصی» خوانده می‌شوند. اگر نقاط خصوصی بدن‌تان را به این دلیل که می‌خارد یا حس خوبی می‌دهد لمس کنید یا بمالید، «لمس مجاز» است.





در طول معاینه، دلیل اینکه دکتر یا پرستار شما به «نقاط خصوصی»تان نگاه می‌کند یا آن‌ها را لمس می‌کند این است که مطمئن شود همهٔ بخش‌های بدن‌تان سالم است. این نوع از لمس که توسط دکتر یا پرستار انجام می‌شود نیز «لمس مجاز» است.



اگر هر فردی «نقاط خصوصی»تان یا هرجای دیگر از بدن‌تان که نمی‌خواهید را لمس کند، همهٔ این‌ها «لمس‌های غیرمجاز» هستند.



اگر این اتفاق برایتان رخ داد، به آن فرد بگویید «بس‌کن!» یا «نه!» یا «نکن!» - حتی اگر آن فرد کسی باشد در خانواده‌تان، یا دوست‌تان، یا کسی که می‌شناسید یا دوستش دارید - یا بزرگ‌تر، مسن‌تر، یا قوی‌تر از شما باشد.



اگر هر نوعی از «لمس‌های غیرمجاز» برایتان اتفاق افتاد، بلافاصله به یک بزرگسال بگویید - حتی اگر فردی که شما را لمس کرده به شما بگوید که آن را راز نگه دارید. این رازی است که باید به کسی بگویید.

به کسی در خانواده‌تان، یا معلم‌تان، یا دکترتان، یا پرستار، یا پرستار مدرسه، یا کسی که به خوبی می‌شناسید بگویید. اگر نخستین فردی که به او گفتید به شما کمکی نکند یا حرف‌تان را باور نکرد، به گفتن به افراد ادامه دهید تا کسی حرف‌تان را باور کند. آن فرد هر کاری که بتواند برای در امان نگه‌داشتن و محافظت از شما و متوقف‌کردن «لمس‌های غیرمجاز» انجام می‌دهد. خوشبختانه، بزرگسالان بسیاری هستند که می‌توانند و کمک خواهند کرد.





۲۲

دختران، پسران، دوستان







همینطور که از بچگی به کودکی رشد می‌کنید - داشتن یک دوست سرگرم‌کننده است. اهمیتی ندارد چند دوست دارید، یا اینکه دوستان‌تان پسر هستند، یا دختر، یا دختر و پسر. آنچه بسیار اهمیت دارد این است که دوست خوبی باشند.

چرخیدن، به اشتراک گذاشتن اسباب‌بازی، یا بازی‌کردن همراه یکدیگر راه‌های بسیار خوبی برای دوستِ خوب بودن هستند. دلپذیربودن در زمانی که دوستی احساس بدی یا ناراحتی یا عصبانیت می‌کند راهی دیگر برای دوستِ خوب بودن است.





گفتن «ببخشید!» نیز راهی برای دوستِ خوب بودن است. که می‌تواند با گرفتن دست دوست‌تان، در آغوش کشیدنش، یا تنها صحبت کردن با او انجام شود.





هروقت که دوست نداشتید دوستی دست‌تان را بگیرد، یا لمس‌تان کند، یا در آغوش بگیردتان، یا شما را ببوسد - خوب است که این را به او بگویید. یا اگر دوستی نمی‌خواست که دست‌تان را بگیرد، لمس‌تان کند یا در آغوش بگیردتان، یا شما را ببوسد نیز اشکالی ندارد. دوستان خوب به یکدیگر گوش می‌کنند.



اگر دوستی از شما می‌خواهد کاری را انجام دهید که نمی‌خواهید یا فکر می‌کنید نباید انجام دهید - مانند اذیت‌کردن کسی، یا درآوردن لباس‌تان، یا کاری که از آن می‌ترسید - می‌توانید بگویید، «نه، من این کار را نمی‌کنم!» یا «نمی خواهم این کار را کنم» - حتی اگر دوستان‌تان به شما بگویند انجام آن کار خوب است.

شما مجبور نیستید هرچیزی که دوست‌تان به شما می‌گوید یا از شما می‌خواهد را انجام دهید. دوستان‌تان نیز مجبور نیستند هرچیزی که شما به آن‌ها می‌گویید را انجام دهند. همچنین برای دوستان خوب است که کارهای مختلفی انجام دهند - و حتی اگر از یکدیگر عصبانی شوند. اهمیتی ندارد، داشتن یک دوست بسیار دلپذیر است.



۲۳

بزرگ‌شدن



شما در حال بزرگ‌شدن هستید! زمانی بچه بودید. اکنون کودک هستید. روزی نوجوان خواهید شد. باورش سخت است، اما روزی یک بزرگسال خواهید بود. شاید حتی تصمیم بگیرید مادر یا پدر باشید. و وقتی حتی پیرتر شدید، شاید پدربزرگ یا مادربزرگ شوید.

دختران بزرگ می‌شوند تا زن شوند. پسران بزرگ می‌شوند تا مرد شوند. بزرگ‌شدن سال‌ها زمان می‌برد.



بزرگ‌شدن بسیار شگفت‌انگیز است!



باور کن!


مممم...
تق - تق!
؟
زنبور کیه؟
زنبور.
کیه؟
خب، حالا می‌دونیم چقدر پسرا و دخترا - و بدن‌هاشون - مشابه و متفاوت هست و بچه‌ها واقعاً از کجا اومدن...
باور چی؟
باور کن! من شروع کردم به باور کردنش!
لک‌لکی در کار نیست!
و حالا - فکر کنم - باور می‌کنم! باور می‌کنم که -
و چطور بزرگسالان بچه‌دار می‌شن، و، و -

متشکریم!





TINA ALU, family planning director, Cambridge Economic Opportunity Committee, Cambridge, Massachusetts

BETSY ANDERSON, kindergarten teacher, Shady Hill School, Cambridge, Massachusetts

SARAH BIRSS, M.D., pediatrician/child psychiatrist, Cambridge, Massachusetts

DEBORAH CHAMBERLAIN, research associate, Norwood, Massachusetts

NANCY CLOSE, PH.D., assistant professor, Yale University Child Study Center, New Haven, Connecticut

SALLY CRISSMAN, science educator, Watertown, Massachusetts

MARY DOMINGUEZ, elementary science educator, Belmont Public Schools, Belmont, Massachusetts

BEN H. HARRIS, parent, New York, New York

BILL HARRIS, grandparent, Cambridge, Massachusetts

DAVID B. HARRIS, parent, New York, New York

EMILY B. HARRIS, parent, New York, New York

HILARY G. HARRIS, parent, New York, New York

ROBYN HEILBRUN, grandparent, Salt Lake City, Utah

CARLA HORWITZ, ED.D., director, Calvin Hill Day Care Center; kindergarten lecturer, Yale University Child Study Center and Department of Psychology, New Haven, Connecticut

LESLIE KANTOR, M.P.H., director of education, Planned Parenthood of New York City, New York, New York

JILL KANTROWITZ, director of education, Planned Parenthood League of Massachusetts, Boston, Massachusetts

MARGOT KAPLAN-SANOFF, ED.D., infant and child development specialist, Head Start Training and Technical Assistance Quality Initiative, Boston, Massachusetts

ELLEN KELLEY, early childhood consultant, Arlington, Massachusetts

SALLY LESSER, bookseller, Cambridge, Massachusetts

AMY LEVINE, family project coordinator, Sexuality Information and Education Council of the United States, New York, New York

ELIZABETH A. LEVY, children's book author, New York, New York

ALICIA F. LIEBERMAN, PH.D., professor of medical psychology, University of California at San Francisco, San Francisco, California

CAROL LYNCH, M.ED., sexuality educator, Arlington, Massachusetts

STEVEN MARANS, PH.D., professor of child psychiatry and psychiatry, Yale University Child Study Center, New Haven, Connecticut

WENDY DALTON MARANS, M.SC., associate research scientist, Yale University Child Study Center, New Haven, Connecticut

LINDA C. MAYES, M.D., Arnold Gesell professor of child psychiatry, pediatrics, and psychology, Yale University Child Study Center, New Haven, Connecticut; co-chairman of directorial team, Anna Freud Centre, London, UK

MICHAEL McGEE, vice president for education, Planned Parenthood Federation of America, New York, New York

ELI NEWBERGER, M.D., senior associate in medicine, Children's Hospital; assistant professor of pediatrics, Harvard Medical School, Boston, Massachusetts

JANET PATTERSON, M.ED., librarian, Advent School, Boston, Massachusetts

LAURA RILEY, M.D., obstetrician/gynecologist, director, OB/GYN Infectious Diseases, Massachusetts General Hospital, Boston, Massachusetts

MONICA RODRIQUEZ, vice president for education and training, Sexuality Information and Education Council of the United States, New York, New York

HEATHER Z. SANKEY, M.D., obstetrician/gynecologist, residency program director, Baystate Medical Center, Springfield, Massachusetts

KAREN SHORR, M.A.T., prekindergarten teacher, The Brookwood School, Manchester, Massachusetts

VICTORIA SOLOMON, children's librarian, Cambridge Public Library, Cambridge, Massachusetts

SUSAN WEBBER, consultant, Arlington, Massachusetts

ELAINE WINTER, M.ED., lower school principal, Little Red School House, New York, New York

MARY YOUNG, M.ED., assistant director of early childhood admissions, early childhood learning specialist, Little Red School House, New York, New York

PAMELA M. ZUCKERMAN, M.D., pediatrician, Brookline, Massachusetts

And a giant thanks to everyone at Candlewick Press, especially to MARY LEE DONOVAN and CAROLINE LAWRENCE for understanding and supporting our vision, to ANDREA TOMPA for keeping track of everything, and to EMIL FORTUNE and LUCY INGRAMS at Walker Books UK for making sure our books work for children and families across the big pond.



پسگفتار مترجم



از همان نخستین باری که با مجموعهٔ «کتابخانهٔ خانواده» اثر روبی هریس مواجه شدم، این فکر به ذهنم خطور کرد که این مجموعه را به زبان فارسی ترجمه کنم. ترجمهٔ جلد نخست این مجموعه که اکنون در اختیار شماست، فراز و نشیب‌های بسیاری را به خود دیده است. مهم‌ترین چالش‌ها در ترجمهٔ این کتاب در وهلهٔ اول گزینش معادل‌های مناسب برای واژگان تخصصی بود، واژگانی که متأسفانه در زبان رسمی ما معادل مشخصی ندارند. طراحی مجدد این کتاب مصور یا به عبارت بهتر جای‌گذاری متون ترجمه‌شده در تصاویر چالش دیگری بود که با آن روبرو بودیم.

علی‌رغم تمام این مسائل، بالاخره ترجمهٔ جلد نخست این کتاب به پایان رسید، و امیدوارم در آینده‌ای نزدیک بتوانم دو جلد دیگر را نیز به زبان فارسی ترجمه کنم. در پایان، از همراهی دوستان بزرگوارم در این فرایند، به ویژه سرور بهروش و گلناز ملک که زحمت مطالعه و بررسی کتاب را کشیدند و اگر نکته‌ای برای بهبود کتاب به نظرشان رسید، سخاوتمندانه با من در میان گذاشتند، صمیمانه سپاسگزارم.

ح.ج
خرداد ۱۳۹۵

ستایش کارشناسان برای *لک‌لکی در کار نیست!*

«روبی هریس و میشل امبرلی دوباره انجامش دادند! آنان پیچیدگی، چگونگی، و ضرورت کنجکاوی کودکان دربارهٔ بدن‌ها و بچه‌ها و کل راز زندگی را می‌فهمند، و کلماتی شفاف و تصاویری درخشان ارائه می‌دهند تا به والدین کمک کنند از فرایند کمک به یادگیری و فهم کودکان‌شان لذت ببرند. این کتابی برای بزرگسالان و کودکان است تا همراه یکدیگر لذت ببرند، که اطلاعاتی متناسب با سن، معقول، و دوستانه را به شیوه‌ای ارائه می‌کند که مطلع می‌کند، اطمینان می‌بخشد، و حتی سرگرم می‌کند.»

- پری کلاس، دانشیار کودکان، دانشکدهٔ پزشکی دانشگاه بوستون؛ پزشک متخصص اطفال، دورچستر هاوس، بوستون؛ و کمک ویراستار مجلهٔ *فرزندپروری*

«*لک‌لکی در کار نیست!* هم جذاب است و هم جامعه، با جزئیات بسیار نه‌تنها تولید مثل جنسی بلکه لذت عشق (در بسیاری از اشکال)، اسرار حاملگی، و معجزهٔ تولد را پوشش می‌دهد. این کتاب تفاوت‌های جنسیتی‌ای را توضیح می‌دهد که کودکان از آن متعجب هستند، و نیاز به کنجکاوی آنان را تأیید می‌کند. این کتاب آنان، و والدین‌شان را از شیوه‌های شگرف طبیعت مطلع‌تر خواهد کرد.»

- بری برازلتون و جشوآ سپارو، نویسندگان کتاب *نقاط تماس، سه تا شش: پیشرفت عاطفی و رفتاری کودک شما* و مجموعهٔ شیوهٔ برازلتون

«بالاخره، کتابی اطمینان‌بخش برای کودکان‌مان (چهار ساله و بزرگ‌تر) که شگفت‌زده‌اند یا می‌پرسند چطور ساخته شده‌اند و چه چیزی آنان را دختر یا پسر می‌سازد. زبان ساده، روشن، و سرراست، در کنار تصاویر کارتونی دقیق و جذاب، به شیوه‌ای صادقانه و آرام، درحالی‌که تنوع زمانه‌مان را ارج می‌نهد، به این پرسش‌ها پاسخ می‌دهد.»

- آنجلا دیاز، پروفسور اطفال و پزشکی اجتماعی، دانشکدهٔ پزشکی مونت سینای، مدیر مرکز سلامت نوجوانان مونت سینای، نیویورک

«کودکان کنجکاوی زیادی دربارهٔ تفاوت‌های میان جنس‌ها و چگونگی تولید بچه دارند - آنان به طور فوق‌العاده‌ای قدردان *لک‌لکی در کار نیست!* خواهند بود. شدیداً این کتاب را توصیه می‌کنم.»

- الوین پوسانت، پروفسور روانپزشکی، دانشکدهٔ پزشکی هاروارد و مرکز کودکان جاج بیکر، بوستون؛ نویسندهٔ همکار در کتاب *بیداری کودکان سیاه*

«هرجا که می‌رویم کتاب‌های حساس، منصفانه، و دلپذیر هریس و امبرلی را توصیه می‌کنیم. اکنون، با رسیدن *لک‌لکی در کار نیست!*، حتی کودکان چهار ساله نیز می‌توانند از پاسخ‌های صادقانهٔ این تیم به پرسش‌هایی که والدین را شرمنده می‌سازد بهره ببرند.»

- جاستین ریچاردسون و مارک شوستر، نویسندگان کتاب *هرچیزی که هرگز نمی‌خواستید کودکان‌تان دربارهٔ سکس بدانند (اما می‌ترسیدید بپرسند)*

«*لکی‌لکی در کار نیست!* حقیقت را پیش از اینکه در معرض وهم زمین‌بازی ترسناک قرار بگیرند به جمعیت کودکان پیشکش می‌کند. لطفاً مسخره نکنید و ناراحت نشوید! حتی کوچک‌ترین کودکان‌مان نیاز دارند بدانند که هستند، از کجا آمده‌اند، چطور به اینجا رسیده‌اند، و چه چیزی آنان را مشابه با یا متفاوت از دوستان‌شان می‌کند. اما همهٔ والدین نمی‌دانند چه چیزی و چه زمانی و چطور بگویند. این کتاب می‌داند!»

- پنلوپه لیچ، نویسندهٔ کتاب *بچه و کودک شما* و کمک ویراستار مجلهٔ کودک

«کودکان دربارهٔ همه‌چیز، از جمله بدن‌هایشان، جنسیت‌شان، و تولدشان پرگو و کنجکاو هستند. *لک‌لکی در کار نیست!* را برای کتابخانه‌ها در خانه‌ها، مدارس، و جوامع ایمانی به شدت توصیه می‌کنم.»

- انجمن یکتاپرستان جهان‌شمول

روبی هریس فعالیتش را به عنوان معلم در کالج آموزش بانک استریت آغاز کرد. در دههٔ ۱۹۷۰ نوشتن برای کودکان را آغاز کرد و کتب متعددی در این زمینه دارد. در میان آنان کتب تحسین‌شده و بین‌المللی او دربارهٔ سلامت جنسی برای کودکان قرار دارد: *بسیار شگفت‌انگیز است! کتابی دربارهٔ تخمدان ها، اسپرم، تولد، بچه‌ها، و خانواده‌ها* برای کودکان هفت‌ساله و بزرگ‌تر، و *کاملاً عادی است: بدن‌های متغیر، رشدکردن، سکس، و سلامت جنسی* برای کودکان ده‌ساله و بالاتر، که برایش جایزهٔ «انجمن ملی برنامه‌ریزی خانواده و سلامت بازتولیدی» برای «آموزگار برجسته» را برده است. او همچنین نویسندهٔ شناخته‌شدهٔ *تولد مبارک!*، *سلام نوزاد!*، و سه داستان در مجموعهٔ «داستان‌های بزرگ‌شدن» است، که همگی توسط میشل امبرلی تصویرگری شده‌اند. روبی هریس در ماساچوست زندگی می‌کند.

میشل امبرلی فارغ‌التحصیل مدرسهٔ طراحی رود آیلند است. او تصویرگر کتب بسیاری برای کودکان است، از جمله همکاری‌های متعدد با روبی هریس: *بسیار شگفت‌انگیز است! کتابی دربارهٔ تخمدان‌ها، اسپرم، تولد، بچه‌ها، و خانواده‌ها*؛ *کاملاً عادی است: بدن‌های متغیر، رشدکردن، سکس، و سلامت جنسی*؛ همچنین *تولد مبارک!*؛ *سلام نوزاد!*؛ و سه داستان در مجموعهٔ «داستان های بزرگ‌شدن». میشل امبرلی در ایرلند زندگی می‌کند.


همهٔ این چیزها دربارهٔ بدن‌ها و بچه‌ها فوق‌العاده‌ست!
خب، فعلاً همهٔ این چیزها بسه!

First electronic edition 2011

The Library of Congress has cataloged the hardcover edition as follows:

Harris, Robie H.
It's not the stork! : a book about girls, boys, babies, bodies, families, and friends /
Robie H. Harris ; illustrated by Michael Emberley.
p. cm.
ISBN 978-0-7636-0047-1 (hardcover)
1. Sex instruction for children. 2. Sex role in children—Juvenile literature.
3. Sex differences—Juvenile literature. 4. Childbirth—Juvenile literature.
I. Emberley, Michael. II. Title.
HQ53.H36 2006
649'.65—dc22 2005054280

ISBN 978-0-7636-3331-8 (paperback)
ISBN 978-0-7636-5863-2 (electronic)

This book was typeset in Stempel Schneidler.
The illustrations were done in colored pencil and watercolor.

Candlewick Press
99 Dover Street
Somerville, Massachusetts 02144

visit us at www.candlewick.com

Translated by Hesam Hoseinzade
Rahaayi Publishing House, Tehran, 2016

www.rahaayi.com